

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Aquesta transcripció està pendent de verificació i correcció. Pot contenir, doncs, errades de fidelitat i incorreccions lingüístiques i no es pot considerar com una publicació oficial

Sessió núm. 23 / CDSI / 26.11.2025

Doc. Q:\D18\R440Transcripcio\CDSI\23CDSI\

Fitxer 23CDSI

XV legislatura · quart període · sèrie C · número ****

Comissió de Drets Socials i Inclusió

Sessió 23, dimecres 26 de novembre de 2025

Presidència de la I. Sra. Noemí Nieto i Fumanal

Sessió 23 de la CDSI

La sessió de la Comissió de Drets Socials i Inclusió (CDSI) s'obre a ****. Presideix Noemí Nieto i Fumanal, acompanyada del vicepresident, Jordi Viñas i Xifra, i del secretari, Guillem Mateo Sellas. Assisteix la Mesa la lletrada Clara Marsan Raventós.

Hi són presents [Judit Alcalá González](#), [Mario García Gómez](#), [Susana Martínez Heredia](#) i [Mónica Ríos García](#), pel G. P. Socialistes i Units per Avançar; [Agustí Colomines i Companys](#), [Ennatu Domingo i Soler](#) i [Isaac Padrós i Suarez](#), pel G. P. de Junts; [Najat Driouech Ben Moussa](#) i [Tània Verge Mestre](#), pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya; [Montserrat Berenguer Messeguer](#) i [M. Belén Pajares Ribas](#), pel G. P. del Partit Popular de Catalunya; [María Elisa García Fuster](#), pel G. P. de VOX en Cataluña; [Núria Lozano Montoya](#), pel G. P. Comuns; [Maria Pilar Castillejo Medina](#), pel G. P. de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, i [Sílvia Orriols Serra](#), pel G. Mixt[membres comissió].

[Assisteix] a aquesta sessió [assistents].

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Compareixença d'una representació de l'Associació Intercomarcal de Consells de la Gent Gran de la vegueria de Girona davant la Comissió de Drets Socials i Inclusió per a informar sobre les llistes d'espera de dependència i la manca de recursos assistencials (tram. 357-00512/15).
2. Compareixença d'una representació d'Àuria Fundació davant la Comissió de Drets Socials i Habitatge per a informar sobre els seus projectes i sobre la inserció laboral de les persones amb discapacitat i en situació de vulnerabilitat (tram. 357-00513/15).
3. Sol·licitud de sessió informativa de la Comissió de Drets Socials i Inclusió amb la consellera de Drets Socials i Inclusió sobre el presumpte frau en les prestacions per a menors no acompanyats a Tarragona (tram. 354-00229/15). Juan Fernández Benítez, Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació de la sol·licitud de sessió informativa.
4. Sol·licitud de sessió informativa de la Comissió de Drets Socials i Inclusió amb la consellera de Drets Socials i Inclusió sobre els protocols i les accions del Departament davant el frau en les prestacions per a menors no acompanyats a Tarragona (tram. 354-00231/15). María Elisa García Fuster, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari de VOX en Catalunya. Debat i votació de la sol·licitud de sessió informativa.
5. Sol·licitud de sessió informativa de la Comissió de Drets Socials i Inclusió amb la consellera de Drets Socials i Inclusió i la consellera d'Interior i Seguretat Pública sobre la coordinació entre els Mossos d'Esquadra, la Policia Nacional i els serveis socials en la investigació de l'operació AME (tram. 354-00232/15). María Elisa García Fuster, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari de VOX en Catalunya. Debat i votació de la sol·licitud de sessió informativa.
6. Sol·licitud de compareixença d'una representació de l'Associació Lúdica La Diana davant la Comissió de Drets Socials i Inclusió perquè informi sobre la funció del casal social per als infants sense recursos a Girona i Salt (tram. 356-01105/15). Mónica Ríos García, Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

7. Sol·licitud de compareixença de la secretària d'Afers Socials i Inclusió davant la Comissió de Drets Socials i Inclusió perquè informi sobre la pròrroga del contracte amb la Fundació Resilis (tram. 356-01113/15). María Elisa García Fuster, Grup Parlamentari de VOX en Catalunya. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

8. Sol·licitud de compareixença del director general de Prevenció i Protecció de la Infància i l'Adolescència davant la Comissió de Drets Socials i Inclusió perquè informi sobre la pròrroga del contracte amb la Fundació Resilis (tram. 356-01114/15). María Elisa García Fuster, Grup Parlamentari de VOX en Catalunya. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

9. Sol·licitud de compareixença del director general de Prevenció i Protecció a la Infància i l'Adolescència davant la Comissió de Drets Socials i Inclusió perquè informi sobre els protocols de detecció i control de situacions d'abandonament o frau en la tutela de menors i les actuacions del Departament davant el frau detectat en la tutela de menors estrangers a Tarragona (tram. 356-01147/15). María Elisa García Fuster, Grup Parlamentari de VOX en Catalunya. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

10. Sol·licitud de compareixença del director de Serveis del Departament de Drets Socials i Inclusió davant la Comissió de Drets Socials i Inclusió perquè informi sobre l'impacte econòmic del frau descobert per l'operació AME i sobre les mesures de control financer adoptades (tram. 356-01148/15). María Elisa García Fuster, Grup Parlamentari de VOX en Catalunya. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

11. Sol·licitud de compareixença d'una representació de la Coordinadora Síndrome de Down de Catalunya davant la Comissió de Drets Socials i Inclusió perquè informi sobre les dificultats d'accés a l'habitatge (tram. 356-01171/15). Ennatu Domingo i Soler, Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

12. Sol·licitud de compareixença de Sandra Marín, fundadora de la Xarxa en Rosa, davant la Comissió de Drets Socials i Inclusió perquè informi sobre el seu treball i l'acompanyament i el suport a dones i homes després d'un càncer de mama (tram.

356-01190/15). Ennату Domingo i Soler, Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

13. Sol·licitud de compareixença del secretari general del Departament de Drets Socials i Inclusió davant la Comissió de Drets Socials i Inclusió perquè informi sobre el desenvolupament de l'Estratègia Barnahus per a l'abordatge integral dels abusos sexuals contra la infància i l'adolescència a Catalunya (tram. 356-01195/15). Montserrat Berenguer Messeguer, Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

14. Sol·licitud de compareixença del director general de Prevenció i Protecció a la Infància i l'Adolescència davant la Comissió de Drets Socials i Inclusió perquè informi sobre el desenvolupament de l'Estratègia Barnahus per a l'abordatge integral dels abusos sexuals contra la infància i l'adolescència a Catalunya (tram. 356-01196/15). Montserrat Berenguer Messeguer, Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

15. Sol·licitud de compareixença del responsable del Servei de Coordinació de Barnahus davant la Comissió de Drets Socials i Inclusió perquè informi sobre el desenvolupament de l'Estratègia Barnahus per a l'abordatge integral dels abusos sexuals contra la infància i l'adolescència a Catalunya (tram. 356-01197/15). Montserrat Berenguer Messeguer, Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

16. Sol·licitud de compareixença de la persona responsable de la coordinació dels tècnics de l'Estratègia Barnahus davant la Comissió de Drets Socials i Inclusió perquè informi sobre el desenvolupament de l'Estratègia Barnahus per a l'abordatge integral dels abusos sexuals contra la infància i l'adolescència a Catalunya (tram. 356-01198/15). Montserrat Berenguer Messeguer, Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

17. Sol·licitud de compareixença de Ricard López i Manzano, president de l'Associació Catalana Pro Persones amb Sordceguesa, davant la Comissió de Drets Socials i Inclusió perquè informi sobre les dificultats de les persones sordcegues (tram. 356-01209/15). M. Belén Pajares Ribas, juntament amb un altre diputat del

Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

18. Sol·licitud de compareixença del director de Prestacions Socials davant la Comissió de Drets Socials i Inclusió perquè informi sobre la Resolució, de 13 d'octubre de 2025, per la qual s'amplia el termini per a dictar la resolució de la sol·licitud de la renda garantida de ciutadania (tram. 356-01212/15). Maria Pilar Castillejo Medina, Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

19. Proposta de resolució sobre el tancament del centre residencial de primera acollida del carrer del Cister, de Barcelona (tram. 250-00418/15). Grup Parlamentari de VOX en Cataluña. Debat i votació (text presentat: BOPC 190, 66).

20. Proposta de resolució sobre les millores al Centre Social i Sanitari Frederica Montseny, de Viladecans (tram. 250-00473/15). Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 206, 17; esmenes: BOPC 247, 18).

21. Proposta de resolució sobre el reconeixement i la dignificació de la feina dels cuidadors no professionals de persones amb discapacitat i dependència (tram. 250-00499/15). Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 209, 8; esmenes: BOPC 247, 19).

22. Projecte de Llei dels instruments de provisió del sistema públic de serveis socials (tram. 200-00008/15). President de la Generalitat, Govern de la Generalitat Acord sobre les propostes d'audiència (Text presentat: BOPC 142, 10; esmenes a la totalitat: BOPC 186, 7)

22.1 Proposta d'audiència en ponència d'una representació de l'Associació Catalana de Recursos Assistencials amb relació al Projecte de Llei dels instruments de provisió del sistema públic de serveis socials (tram. 352-01315/15). Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació de la proposta.

22.2 Proposta d'audiència en ponència d'una representació del Consorci de Salut i Social de Catalunya amb relació al Projecte de Llei dels instruments de provisió del

sistema públic de serveis socials (tram. 352-01316/15). Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació de la proposta.

22.3 Proposta d'audiència en ponència d'una representació de l'Associació d'Entitats Sanitàries i Socials (La Unió) amb relació al Projecte de Llei dels instruments de provisió del sistema públic de serveis socials (tram. 352-01317/15). Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació de la proposta.

22.4 Proposta d'audiència en ponència d'una representació de la Patronal del Tercer Sector Social de Catalunya (La Confederació) amb relació al Projecte de Llei dels instruments de provisió del sistema públic de serveis socials (tram. 352-01318/15). Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació de la proposta.

22.5 Proposta d'audiència en ponència d'una representació de l'ONCE Catalunya amb relació al Projecte de Llei dels instruments de provisió del sistema públic de serveis socials (tram. 352-01319/15). Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació de la proposta.

22.6 Proposta d'audiència en ponència d'una representació d'Il·lunion Catalunya amb relació al Projecte de Llei dels instruments de provisió del sistema públic de serveis socials (tram. 352-01320/15). Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació de la proposta.

22.7 Proposta d'audiència en ponència d'una representació de Creu Roja Catalunya amb relació al Projecte de Llei dels instruments de provisió del sistema públic de serveis socials (tram. 352-01321/15). Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació de la proposta.

22.8 Proposta d'audiència en ponència d'una representació de Càritas Catalunya amb relació al Projecte de Llei dels instruments de provisió del sistema públic de serveis socials (tram. 352-01322/15). Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació de la proposta.

22.9 Proposta d'audiència en ponència d'una representació del Comitè Català de Representants de Persones amb Discapacitat amb relació al Projecte de Llei dels instruments de provisió del sistema públic de serveis socials (tram. 352-01323/15). Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació de la proposta.

22.10 Proposta d'audiència en ponència d'una representació de l'Associació Empresarial d'Economia Social (Dincat) amb relació al Projecte de Llei dels instruments de provisió del sistema públic de serveis socials (tram. 352-01324/15). Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació de la proposta.

22.11 Proposta d'audiència en ponència d'una representació de l'Orde Hospitalari de Sant Joan de Déu Catalunya amb relació al Projecte de Llei dels instruments de provisió del sistema públic de serveis socials (tram. 352-01325/15). Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació de la proposta.

22.12 Proposta d'audiència en ponència d'una representació de la Unió de Petites i Mitjanes Residències i Serveis a la Dependència amb relació al Projecte de Llei dels instruments de provisió del sistema públic de serveis socials (tram. 352-01326/15). Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació de la proposta.

22.13 Proposta d'audiència en ponència d'una representació de Pimec amb relació al Projecte de Llei dels instruments de provisió del sistema públic de serveis socials (tram. 352-01327/15). Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació de la proposta.

22.14 Proposta d'audiència en ponència d'una representació de l'Associació Professional Catalana de Directors i Directores de Centres i Serveis d'Atenció a la Dependència amb relació al Projecte de Llei dels instruments de provisió del sistema públic de serveis socials (tram. 352-01328/15). Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació de la proposta.

22.15 Proposta d'audiència en ponència d'una representació de l'Associació de Paraplègics i Discapacitats Físics de Lleida amb relació al Projecte de Llei dels instruments de provisió del sistema públic de serveis socials (tram. 352-01329/15). Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació de la proposta.

22.16 Proposta d'audiència en ponència d'una representació de l'Associació dels Centres Sociosanitaris Catòlics de Catalunya amb relació al Projecte de Llei dels instruments de provisió del sistema públic de serveis socials (tram. 352-01330/15). Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació de la proposta.

22.17 Proposta d'audiència en ponència d'una representació de la Federació de la Paràlisi Cerebral i la Pluridiscapacitat de Catalunya amb relació al Projecte de Llei dels instruments de provisió del sistema públic de serveis socials (tram. 352-01331/15). Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació de la proposta.

22.18 Proposta d'audiència en ponència d'una representació de la Fundació Caviga amb relació al Projecte de Llei dels instruments de provisió del sistema públic de serveis socials (tram. 352-01332/15). Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació de la proposta.

22.19 Proposta d'audiència en ponència d'una representació del Col·legi d'Educadores i Educadors Socials de Catalunya amb relació al Projecte de Llei dels instruments de provisió del sistema públic de serveis socials (tram. 352-01333/15). Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació de la proposta.

22.20 Proposta d'audiència en ponència d'una representació del Col·legi Oficial de Treball Social de Catalunya amb relació al Projecte de Llei dels instruments de provisió del sistema públic de serveis socials (tram. 352-01334/15). Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació de la proposta.

22.21 Proposta d'audiència en ponència d'una representació del Col·legi Oficial de Psicologia de Catalunya amb relació al Projecte de Llei dels instruments de provisió del sistema públic de serveis socials (tram. 352-01335/15). Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació de la proposta.

22.22 Proposta d'audiència en ponència d'una representació del Consorci de Serveis Socials de Barcelona amb relació al Projecte de Llei dels instruments de provisió del sistema públic de serveis socials (tram. 352-01336/15). Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació de la proposta.

22.23 Proposta d'audiència en ponència d'una representació del Comitè d'Ètica dels Serveis Socials de Catalunya amb relació al Projecte de Llei dels instruments de provisió del sistema públic de serveis socials (tram. 352-01337/15). Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació de la proposta.

22.24 Proposta d'audiència en ponència d'una representació de la Taula d'Entitats del Tercer Sector de Catalunya amb relació al Projecte de Llei dels instruments de provisió del sistema públic de serveis socials (tram. 352-01338/15). Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació de la proposta.

22.25 Proposta d'audiència en ponència d'una representació de la Coordinadora Catalana de Fundacions amb relació al Projecte de Llei dels instruments de provisió del sistema públic de serveis socials (tram. 352-01339/15). Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació de la proposta.

22.26 Proposta d'audiència en ponència d'una representació de l'Obra Social "la Caixa" amb relació al Projecte de Llei dels instruments de provisió del sistema públic de serveis socials (tram. 352-01340/15). Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació de la proposta.

22.27 Proposta d'audiència en ponència d'una representació de la Fundació Germà Benito Menni amb relació al Projecte de Llei dels instruments de provisió del sistema públic de serveis socials (tram. 352-01341/15). Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació de la proposta.

22.28 Proposta d'audiència en ponència de Jaume Estany Ricards, exgerent del Consorci Sanitari de Barcelona, amb relació al Projecte de Llei dels instruments de provisió del sistema públic de serveis socials (tram. 352-01342/15). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Grup Parlamentari de Junts, Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, Grup Parlamentari Comuns. Debat i votació de la proposta.

22.29 Proposta d'audiència en ponència de Josep Ramon Fuentes, professor titular de dret administratiu a la Universitat Rovira i Virgili, amb relació al Projecte de Llei dels instruments de provisió del sistema públic de serveis socials (tram. 352-01343/15). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Grup Parlamentari de Junts, Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, Grup Parlamentari Comuns. Debat i votació de la proposta.

22.30 Proposta d'audiència en ponència de Francesc Josep Maria Sánchez, director general del Consorci Sanitari de Catalunya, amb relació al Projecte de Llei dels instruments de provisió del sistema públic de serveis socials (tram. 352-01344/15).

Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Grup Parlamentari de Junts, Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, Grup Parlamentari Comuns. Debat i votació de la proposta.

22.31 Proposta d'audiència en ponència de Víctor Bayarri, consultor social i director d'Alter Civites, amb relació al Projecte de Llei dels instruments de provisió del sistema públic de serveis socials (tram. 352-01345/15). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Grup Parlamentari de Junts, Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, Grup Parlamentari Comuns. Debat i votació de la proposta.

22.32 Proposta d'audiència en ponència de José María Jimeno, catedràtic de dret administratiu de la Universitat de Saragossa, amb relació al Projecte de Llei dels instruments de provisió del sistema públic de serveis socials (tram. 352-01346/15). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Grup Parlamentari de Junts, Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, Grup Parlamentari Comuns. Debat i votació de la proposta.

22.33 Proposta d'audiència en ponència de Sònia Castro, presidenta de Fòrum per la Qualitat, amb relació al Projecte de Llei dels instruments de provisió del sistema públic de serveis socials (tram. 352-01347/15). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Grup Parlamentari de Junts, Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, Grup Parlamentari Comuns. Debat i votació de la proposta.

22.34 Proposta d'audiència en ponència d'una representació de la Confederació del Tercer Sector Social amb relació al Projecte de Llei dels instruments de provisió del sistema públic de serveis socials (tram. 352-01348/15). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Grup Parlamentari de Junts, Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, Grup Parlamentari Comuns. Debat i votació de la proposta.

22.35 Proposta d'audiència en ponència d'una representació de l'Associació Catalana de Recursos Assistencials amb relació al Projecte de Llei dels instruments de provisió del sistema públic de serveis socials (tram. 352-01349/15). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Grup Parlamentari de Junts, Grup

Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, Grup Parlamentari Comuns. Debat i votació de la proposta.

22.36 Proposta d'audiència en ponència d'una representació de Centres Sociosanitaris Catòlics de Catalunya amb relació al Projecte de Llei dels instruments de provisió del sistema públic de serveis socials (tram. 352-01350/15). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Grup Parlamentari de Junts, Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, Grup Parlamentari Comuns. Debat i votació de la proposta.

22.37 Proposta d'audiència en ponència d'una representació de l'Associació Catalana d'Entitats de Salut amb relació al Projecte de Llei dels instruments de provisió del sistema públic de serveis socials (tram. 352-01351/15). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Grup Parlamentari de Junts, Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, Grup Parlamentari Comuns. Debat i votació de la proposta.

22.38 Proposta d'audiència en ponència del director general d'Acreditació i Provisió de Serveis amb relació al Projecte de Llei dels instruments de provisió del sistema públic de serveis socials (tram. 352-01352/15). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Grup Parlamentari de Junts, Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, Grup Parlamentari Comuns. Debat i votació de la proposta.

22.39 Proposta d'audiència en ponència d'una representació de la Unió Catalana d'Hospitals amb relació al Projecte de Llei dels instruments de provisió del sistema públic de serveis socials (tram. 352-01353/15). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Grup Parlamentari de Junts, Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, Grup Parlamentari Comuns. Debat i votació de la proposta.

22.40 Proposta d'audiència en ponència d'una representació de la Coordinadora Catalana de Fundacions amb relació al Projecte de Llei dels instruments de provisió del sistema públic de serveis socials (tram. 352-01354/15). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Grup Parlamentari de Junts, Grup Parlamentari

d'Esquerra Republicana de Catalunya, Grup Parlamentari Comuns. Debat i votació de la proposta.

22.41 Proposta d'audiència en ponència d'una representació de la Unió General de Treballadors de Catalunya amb relació al Projecte de Llei dels instruments de provisió del sistema públic de serveis socials (tram. 352-01355/15). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Grup Parlamentari de Junts, Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, Grup Parlamentari Comuns. Debat i votació de la proposta.

22.42 Proposta d'audiència en ponència d'una representació de Comissions Obreres de Catalunya amb relació al Projecte de Llei dels instruments de provisió del sistema públic de serveis socials (tram. 352-01356/15). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Grup Parlamentari de Junts, Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, Grup Parlamentari Comuns. Debat i votació de la proposta.

22.43 Proposta d'audiència en ponència d'una representació de l'Associació Catalana de Municipis amb relació al Projecte de Llei dels instruments de provisió del sistema públic de serveis socials (tram. 352-01357/15). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Grup Parlamentari de Junts, Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, Grup Parlamentari Comuns. Debat i votació de la proposta.

22.44 Proposta d'audiència en ponència d'una representació de la Federació de Municipis de Catalunya amb relació al Projecte de Llei dels instruments de provisió del sistema públic de serveis socials (tram. 352-01358/15). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Grup Parlamentari de Junts, Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, Grup Parlamentari Comuns. Debat i votació de la proposta.

22.45 Proposta d'audiència en ponència d'una representació de l'Associació Empresarial d'Economia Social (Dincat) amb relació al Projecte de Llei dels instruments de provisió del sistema públic de serveis socials (tram. 352-01359/15). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Grup Parlamentari de Junts, Grup

Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, Grup Parlamentari Comuns. Debat i votació de la proposta.

22.46 Proposta d'audiència en ponència d'una representació de la Unió de Petites i Mitjanes Residències i Serveis a la Dependència amb relació al Projecte de Llei dels instruments de provisió del sistema públic de serveis socials (tram. 352-01360/15). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Grup Parlamentari de Junts, Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, Grup Parlamentari Comuns. Debat i votació de la proposta.

22.47 Proposta d'audiència en ponència d'una representació del Consorci de Salut i Social de Catalunya amb relació al Projecte de Llei dels instruments de provisió del sistema públic de serveis socials (tram. 352-01361/15). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Grup Parlamentari de Junts, Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, Grup Parlamentari Comuns. Debat i votació de la proposta.

22.48 Proposta d'audiència en ponència d'una representació de la Federació de Cooperatives de Treball amb relació al Projecte de Llei dels instruments de provisió del sistema públic de serveis socials (tram. 352-01362/15). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Grup Parlamentari de Junts, Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, Grup Parlamentari Comuns. Debat i votació de la proposta.

22.49 Proposta d'audiència en ponència d'una representació de la Xarxa d'Economia Solidària de Catalunya amb relació al Projecte de Llei dels instruments de provisió del sistema públic de serveis socials (tram. 352-01363/15). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Grup Parlamentari de Junts, Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, Grup Parlamentari Comuns. Debat i votació de la proposta.

22.50 Proposta d'audiència en ponència de Miguel Ángel Manzano Rodríguez, cap del Servei de Suport als Serveis Socials Bàsics de la Diputació de Barcelona, amb relació al Projecte de Llei dels instruments de provisió del sistema públic de serveis socials (tram. 352-01364/15). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar,

Grup Parlamentari de Junts, Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, Grup Parlamentari Comuns. Debat i votació de la proposta.

22.51 Proposta d'audiència en ponència d'una representació de l'Associació Catalana de Direccions de Serveis Socials d'Àmbit Local amb relació al Projecte de Llei dels instruments de provisió del sistema públic de serveis socials (tram. 352-01365/15). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Grup Parlamentari de Junts, Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, Grup Parlamentari Comuns. Debat i votació de la proposta.

23. Projecte de Llei dels instruments de provisió del sistema públic de serveis socials (tram. 200-00008/15). President de la Generalitat, Govern de la Generalitat Nomenament de la ponència (Text presentat: BOPC 142, 10; esmenes a la totalitat: BOPC 186, 7).

La presidenta

Bon dia, crec que estem tots. Començaríem la comissió. Ens falta un compareixent que encara no ha arribat. Faríem un canvi d'ordre del dia. O ja estan venint? Mira, justament, ja està. Tiro enrere, tiro enrere. No hi ha substitucions? Alguna substitució per informar?

Mónica Ríos García

Bon dia, presidenta. Tindrem moltes substitucions avui, en diferents punts, però les aniré anunciant conforme anem substanciant punts.

Mónica Ríos García

Per la compareixença, no.

La presidenta

Per la compareixença, no. Diputada Verge.

Tània Verge Mestre

En el nostre cas, igual. Jo m'hauré d'absentar una estona. No sé si a partir de les 12 fins endavant, em substituirà en Carles Campuzano, el diputat Carles Campuzano.

La presidenta

D'acord, perfecte. A proposta de la diputada de Vox, faríem un canvi, si tots ho trobéssiu bé, un canvi d'ordre del dia. I el punt número 19, que és una proposta de resolució, la passaríem després del 21. L'ordre aniria 20-21-19. Perfecte. Ara donaríem la benvinguda als compareixents.

Ennatu Domingo i Soler

Gràcies, presidenta. Nosaltres també anunciarem una substitució. El diputat Isaac Pedrós substituirà la diputada Carme Renedo, que s'afegirà a la sessió més tard.

La presidenta

Gràcies.

Compareixença d'una representació de l'Associació Intercomarcal de Consells de la Gent Gran de la vegueria de Girona per a informar sobre les llistes d'espera de dependència i la manca de recursos assistencials

357-00512/15

Com deia, el primer punt de l'ordre del dia de la comissió d'avui és la compareixença d'una representació de l'associació intercomarcal dels Consells de la Gent Gran de la vegueria de Girona. Ens venen a informar sobre les llistes d'espera de dependència i de la manca de recursos assistencials.

Ens acompanyen la senyora Dolors Quer Puntil, secretària de l'associació de l'intercomarcal dels Consells de la Gent Gran, el senyor Arcadi Boixadera, vocal de l'associació, i el senyor Martí Vallès Prats. Benvinguts.

Estan informats. Tenen quinze minuts per poder explicar aquest punt. Després, tots els grups parlamentaris disposen de tres minuts. I després que parlin tots els grups parlamentaris, tenen, de nou, deu minuts per poder respondre a les preguntes que surtin.

I aprofitar que estem repartint documentació que ens heu portat per fer una proposta de resolució de la compareixença d'avui. Gràcies.

Dolors Quer Puntil (secretària de l'associació de l'intercomarcal dels Consells de la Gent Gran)

Puc, quan em digui. Hola, bon dia. Perdoneu que ens hem endarrerit una mica, ens hem quedat encallats al mig del trànsit.

Som l'associació Intercomarcal de Consells de la Gent Gran de la vegueria de Girona. I, com a introducció, us explico una mica el perquè d'aquesta associació. O sigui, a la vegueria de Girona hi havia tota una sèrie de Consells de la Gent Gran que sí que estaven constituïts, però que estaven en aquells moments inoperatius. Llavors nosaltres vam considerar, els que estàvem funcionant en aquell moment, que era necessari activar tots els Consells de la Gent Gran i unir-nos per fer més força a l'hora de reivindicar els drets de la gent gran.

Llavors vam considerar crear aquesta associació i el primer any de creació ens vam dedicar a dinamitzar tots els consells que estaven d'alguna manera dormits. En aquests moments, podem dir que som..., tots els Consells de l'Alt Empordà estem a l'associació i ens fa falta la Cerdanya, però que estem treballant perquè també hi entri.

Ai, estic una mica cansada i nerviosa, perdoneu. Quins objectius bàsics tenim nosaltres com a associació? Un és el difondre tots els drets de les persones grans. O sigui, molta gent gran no té coneixement o bé si té coneixement li falta l'empatia per reivindicar. Per tant, aquesta era una de les funcions que ens vam marcar. A dintre de la carpeta que us hem passat, teniu el primer fruit d'aquesta difusió de drets perquè vam estar col·laborant estretament amb DIP Salut de Girona i vam redactar aquest llibret que us hem posat a dintre el dossier. Comencem ara a fer-ne la difusió i començarem a fer bolos en el sentit d'explicar tots aquests drets. Això per una banda.

I l'any passat vam començar a treballar amb la funció més reivindicativa dels drets. Ens vam adonar que hi ha una sèrie de drets que sí que els tenim per llei però que a vegades la mateixa administració és la primera que els incompleix. I a primers d'any ens van arribar unes xifres alarmants de morts, de defuncions esperant les prestacions de la llei de dependència i vam dir, bé, nosaltres com a Consell de la Gent Gran i com a associació de tots els Consells aquí tenim alguna cosa a dir-hi.

A partir d'aquí vam començar a fer un treball d'investigació sempre amb dades oficials i vam dir, bé, doncs a partir d'ara ens toca tocar la porta de tots els nostres

representants polítics. I a partir d'aquí vam contactar amb ells. Molts de vosaltres ja hem parlat sobre aquest tema i demanar la compareixença en aquesta comissió. Què volem amb aquesta compareixença? Volem que us sentiú vostre també, prescindint de la ideologia política, és un dret social que tenim reconegut que s'està incomplint i que nosaltres considerem de totes totes que això és un maltractament institucional, amb la gent precisament més vulnerable.

I jo no m'ho vull estendre més perquè veig que els minuts corren molt de pressa i li dono la paraula al meu company, a l'Arcadi, que us explicarà més detalladament tot el que ens preocupa.

Arcadi Boixadera (vocal de l'associació de l'intercomarcal dels Consells de la Gent Gran)

Bon dia, gràcies per rebre'ns. Per anar al gra, els temes que ens preocupen relacionats amb el tema de la dependència, que comentava la Dolors, són des dels terminis per la valoració i resolució de grau, l'accessibilitat d'alguns recursos i la insuficiència de les prestacions que són reconegudes. També ens preocupa el baix reconeixement dels professionals del sector i, com no?, l'escenari futur que tenim de creixement demogràfic que s'espera.

(L'exposició de l'orador és acompanyada d'una projecció de xarts, els quals poden ésser consultats a l'expedient de la comissió.)

En relació amb els desequilibris territorials, perdó, dels terminis de valoració de grau i confecció del PIA, estem amb unes xifres alarmants. Hi ha uns desequilibris territorials importants. Aquí, per exemple, on podem veure la transparència, el que és el CEBAT, de Girona-Centre-Litoral, té un temps d'espera de 269 dies per la valoració de grau, per resolució de grau. La mitjana de Catalunya està en cent, hi ha comarques de vint-i-cinc. En resumides comptes, hi ha uns desequilibris territorials importants que fa que les comarques de Girona són de les més afectades amb aquests 269 dies. Són dades de maig de la Comissió de Drets Socials. N'han sortit més publicacions, però aquí sumariem, per anar abreviant, l'accessibilitat d'alguns recursos, com en aquest cas serien els cursos..., en els temes de residència assistida, que està entre un i tres anys, que se sumaria tot això amb el temps de la resolució de grau.

I aquí també hi ha importants desequilibris territorials. Si la mitjana de Catalunya són 44,12, dades publicades l'any passat pel Departament en un informe preliminar, hi ha... Per exemple, una mostra més de desequilibri territorial, la comarca de l'Alt Empordà, on el total de la comarca, sumant les dues àrees bàsiques de servei social, serien de 30. Uns catorze llits per cada cent persones en graus 2-3. No estem parlant de persones més grans de seixanta-cinc, sinó ja persones amb grau reconegut, d'acord? Si parléssim més grans de seixanta-cinc anys, si la mitjana de Catalunya està vora tres, estem parlant de classes de cobertura pública, doncs aquesta comarca que mencionàvem abans està a dos, una tercera per menys.

Un altre aspecte, bé, les conseqüències de tot això era aquelles coses que surten publicades i que les persones que han mort pel camí esperant la resolució de grau i de prestació, que va haver-hi del 2017 al 2024, 103.000 persones mortes a Catalunya. Aquest any en portàvem, al mes de setembre, 6.851, és a dir, una mitjana de vint-i-cinc persones que es queden al camí pendants de rebre qualsevol tipus de prestació.

Sí, passem això. Llavors tenim un tema de la insuficiència de les prestacions. Les prestacions sobretot amb el que és l'atenció domiciliar i l'entorn comunitari, que és precisament el que més hauríem de potenciar per evitar i retardar al màxim possible les institucionalitzacions. Per exemple, les prestacions econòmiques per cuidador no professional, doncs si ens centrem en el grau 3, em sembla que està a no arriba als 500, 455, no sé si aquest any ha incrementat una miqueta. I això, tenint en compte que seria una mitjana de quinze hores al dia. Estem parlant de persones amb gran dependència, és a dir, que necessiten atenció les vint-i-quatre hores del dia i considerem que són insuficients.

Hi ha prestacions que són vinculades a un servei, com els PEP, les prestacions vincules a un servei de SAD, on no cobreix tampoc les necessitats de la persona, no? Això aboca moltes vegades a molta economia submergida, és a dir, que es contracten persones que no estan en empreses acreditades i que fan les cures familiars.

Les hores de SAD ens manifesten també tant les persones que estan en aquesta situació com els mateixos professionals que no són les que haurien de ser. Hem

parlat molt per sobre de la insuficiència de les prestacions, però és que tenim un escenari de futur on el creixement de la població està més que demostrada. I aquí, l'any 2040, una taula que teníem aquí, que és publicació mateixa d'un informe preliminar que es va presentar el juny del 2024, aquí al 2040 hi haurà unes 800.000 persones més grans de seixanta-cinc anys. Estem parlant del 2040 que això està aquí mateix. D'aquestes, una part seran dependents. I si només fixem-nos en les persones que estaran en grau de dependència 2 i 3, que són les més elevades, es calcula que hi haurà 68 o 70.000 persones més en dependència severa o gran dependència.

Això, evidentment, si seguim els models d'institucionalització, representaria que si seguíssim aquest model, farien falta trenta mil places de residència, seguint les quaranta-quatre places que hi ha actualment per cada cent persones amb aquest nivell de dependència. Això en quinze anys veiem que serà molt difícil, però, per tant, sí que demanem, en aquesta línia de tot el que he mencionat, unes mesures urgents per corregir aquesta situació actual de terminis i resolució de grau, sobretot mirant el tema dels desequilibris territorials. No pot ser que un català, pel fet de viure en una comarca o viure en una altra, doncs accedeixi a les prestacions amb uns terminis tan diferents.

Després, disminució dels temps d'espera per tenir una plaça residencial. S'ha de fer. Malgrat que el model d'institucionalització no sigui el model estrella que hauria de ser, sinó les cures comunitàries, creiem en això també, però faran falta places residencials, no?

I la millora de l'atenció domiciliària, és a dir, totes aquelles accions que facin que la persona pugui romandre al seu domicili al més temps possible, que és el que tothom desitja. Això representa un servei d'atenció domiciliària potents, coordinats amb Salut i amb unes prestacions econòmiques ajustades i, sobretot, garantint que aquestes ajudes econòmiques vagin a parar a la persona cuidada i al seu cuidador.

També a millorar les condicions laborals, que abans m'he passat una mica així, del sector, tenint en compte que el vuitanta per cent, el setanta-set o vuitanta per cent de les persones que treballen en residències són centres concertats, privats o privats-concertats o places col·laboradores, doncs els desequilibris que hi ha a nivell

salarial són enormes, del trenta-quaranta per cent les mateixes categories professionals. Això porta molt poca vinculació de les persones als seus llocs de treball, molta rotació, molt absentisme, dificultat de trobar professionals. Evidentment, això repercuteix en la formació i acaba repercutint en l'atenció de les persones. Creiem que en una mateixa feina hem d'anar tendint del reconeixement professional, sigui del sector que sigui, quan estem treballant en una prestació pública.

Els demanàvem, si us plau, que impulsin ja, volem sentir aviat una planificació estratègica de futur davant tots d'aquests temes que hem comentat d'exclusió demogràfica. Això és el que els volíem demanar.

També hi ha altres mesures que també consideràvem que al territori està molt poc estès, que és els temes dels habitatges. O sigui, qualsevol política que pugui portar a retardar al màxim possible la institucionalització.

Ja sabem que la soledat no desitjada posa en risc moltes vegades les situacions de les persones i precipita les seves davallades. Noves fórmules d'habitatge que afavoreixen la seva autonomia i inclusió, com habitatges pisos tutelats, l'administració, models de cohabitatge o projectes intergeneracionals.

I que en totes les fases que..., en totes les polítiques s'implantin tinguin en compte els drets de les persones, és a dir, que es garanteixi que es compleixin a tots els recursos els drets de les persones.

Martí Vallès (vocal de l'associació de l'intercomarcal dels Consells de la Gent Gran)

Gràcies novament per escoltar-nos, per escoltar la gent gran d'aquest país. Per resumir una mica el que han comentat els companys, doncs quatre reflexions finals. Primer que nosaltres venim a parlar en nom de la gent gran de Girona, però no solament de Girona, sinó de Catalunya. Aquest és un problema que crec que està estès i ha quedat clar.

Però especialment venim a parlar de la gent gran més vulnerable. Les famílies que tenen recursos segurament, alguns poden subsistir sense necessitat d'alguns recursos, però hi ha molta gent vulnerable que necessita d'aquesta ajuda. No solament la gent, sinó a més les seves famílies. Moltes famílies compromeses per

tenir alguna persona gran a la qual hem de cuidar en una situació que realment és molt difícil.

Però, a més, amb un agreujant, i per assenyalar una mica la importància d'aquest problema, amb un agreujant que són gent gran, vulnerable, que òbviament han treballat per pujar aquest país durant molts anys, però que moltes vegades estan als seus darrers dies.

Com hem pogut veure, les xifres diuen la quantitat de gent que ha mort esperant que algú li digués si tenia o no dret a la seva dependència. Per tant, estem parlant de gent gran, de gent vulnerable i les seves famílies, i de gent a la qual hem de poder assistir els seus dies, els darrers dies de la seva vida, i molta gent ja no hi arriba.

Per tant, entenem que aquest és un problema especial... Aquest que us plantejem, que ja el coneixeu segurament, és un problema especialment important. Nosaltres us hem passat un projecte de resolució de millora de la llei de dependència, que us l'hem passat, que esperem que el pugueu valorar i que esperem que el pugueu recolzar perquè ens sembla que és especialment important en aquest moment. Per tant, el que us demanem és suport i tramitació d'aquesta proposta de resolució.

En segon lloc, dir-vos que, encara que sigui un tema de suport, nosaltres ara us portem aquí sis mil signatures a favor d'aquestes propostes que us estem fent. Sis mil signatures que venen de sis mil gironins, fonamentalment. Algú potser no està a l'àrea de Girona. La majoria són gironins que diuen: Endavant! Porteu aquesta proposta. Demaneu als polítics que prenen decisions que això ho tirin endavant, perquè és un tema que ens preocupa a molta gent de Girona i estem convençuts que estem parlant amb molta gent preocupada de tot el país. Per tant, aquest és un reflex, això que us portem aquí és un reflex de la preocupació del país per aquesta problemàtica.

I, finalment, us demanem que sigueu capaços de fer canvis, per un costat, alguns urgents. Som conscients que teniu aquesta proposta de llei de la gent gran que la tireu endavant, que l'hem mirat amb molt d'interès i amb molt de «carinyo», que, per cert, us han fet arribar algunes propostes de millora d'aquesta llei, però aquesta llei la trobarem d'aquí un o dos anys. I nosaltres diem: S'han de fer canvis urgents ara. No tots, però alguns s'han de fer aviat perquè, mentrestant, s'està morint molta gent

sense tenir dret a la mínima prestació que li correspon. Per tant, us demanem canvis urgents i us demanem canvis valents. Entenem que aquesta problemàtica és una problemàtica molt important amb gent molt vulnerable i que fa falta decisions valentes. Per tant, us demanem a vosaltres, que sou els representants polítics d'aquest país, que prengueu decisions valentes, urgents i valentes.

I, per tant, us demanem el màxim consens polític en aquest sentit. Entenem que és un tema que necessita consens. És un tema en el qual segurament tots esteu d'acord i heu vist quina és la realitat de la gent gran d'aquest país, de la gent més vulnerable, i, per tant, esperem que, en aquest sentit, això ho pugueu tirar endavant.

A nosaltres ens pertoca, com a gent gran, venir aquí i dir-vos-ho, i és el que hem fet avui. Com nosaltres, segurament molta gent gran de Catalunya vindria i diria exactament el mateix. Però també ens pertoca, i us ho diem ara i amb tota fermesa, seguir-ho de prop. És a dir, nosaltres, que venim aquí preocupats per aquest problema, us ben garantim que seguirem molt de prop totes les resolucions, totes les decisions que preneu, perquè entenem que hem de ser especialment crítics amb la gent que pren decisions en un tema tan important com és la gent gran i el patiment que això representa per molts d'ells. Per tant, nosaltres seguirem i ho farem de prop.

I, finalment, només un comentari que no ve directament en això, però sí que, d'una forma o altra, sí que val dir-ho. Nosaltres us hem passat una proposta de resolució sobre el tema de la participació de la gent gran, dels consells de la gent gran. I tot i que no és un tema que vulguem discutir ara, sí que, ja que us l'hem passat i us l'hem donat, us demanem que reflexioneu sobre aquest tema.

És a dir, la proposta de la gent gran que ara discutireu ja ho diu, però des d'ara us diem a vosaltres, que sou representants polítics d'aquest país, que a tots els municipis, a tots els consells comarcals, hauríeu de fer un esforç per crear comissions de treball de la gent gran, perquè l'opinió de la gent gran l'heu de tenir de la pròpia gent gran. Decidir per la gent gran sense tenir la seva opinió, al seu nom propi, crec que és una cosa especialment important.

Per tant, teniu l'oportunitat a tots els municipis on tingueu representació de forçar i de tirar endavant el que nosaltres demanem: consells a la gent gran per tal que tingueu de primera mà la preocupació de les problemàtiques que ocupen la gent

gran, perquè la gent gran som els que millor podem dir què és el que més ens preocupi i per allò podem anar.

Per tant, des d'aquí us demano que reflexioneu sobre aquesta proposta i que tireu endavant alguna proposta consensuada.

Moltes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies. Ara sí, el torn de paraula dels grups parlamentaris. El grup proponent és Esquerra Republicana. Primer torn el diputat vicepresident Viñas.

Jordi Viñas i Xifra

Gràcies, presidenta. En primer lloc, permeti'm expressar el meu agraïment a l'associació Intercomarcal de Consells de la gent gran de les comarques gironines per la seva compareixença i pel document exhaustiu que ens heu fet arribar, un document que no només aporta dades rigoroses, sinó que reflecteix la veu directa de les persones grans, de les famílies i dels professionals que conviuen cada dia amb les mancances del sistema de la dependència.

El que aquest document que ens heu exposat ens posa davant dels ulls una realitat que fa massa temps que coneixem, que en som conscients, però que continua sense abordar-se amb celeritat i amb l'ambició que les persones grans mereixen. El sistema de dependència a Catalunya no està garantint una resposta digna, ni àgil, ni equitativa. I ho diu el document amb totes les lletres. Avui la situació que pateixen milers de persones grans és una forma de maltractament institucional.

Hi ha dades que no podem ignorar, s'han comentat aquí. Les dades del Departament de Drets Socials del gener del 2025 són, crec que, alarmants. A les comarques gironines els terminis de resolució del grau de dependència arriben, com es comentava, als 269 dies al sector Girona-Centre-Litoral, amb 8.643 persones pateix només en aquest territori. Això no és un retard puntual excepcional, sinó que és un desequilibri territorial i estructural que condemna a unes persones a esperar molt més que altres pel simple fet de viure en un lloc o en un altre, que diríem pel codi postal.

Si mirem l'accés de recursos residencials, el panorama tampoc és gaire millor. Les llistes d'espera són d'un a tres anys i fins i tot quatre en alguns indrets, i això per a famílies que ja estan esgotades i per a persones dependents no és una espera, sinó que acaba sent una condemna. I encara hi ha una dada més greu, que entre gener i setembre de 2025, 6.851 persones a Catalunya van morir abans de poder rebre la valoració o la prestació que havien sol·licitat. I això vol dir vint-i-cinc persones cada dia morint mentre esperaven allò que els corresponia per dret.

Parlar del sistema de dependència també crec que és parlar de les persones cuidadores, professionals i familiars. Les prestacions econòmiques al cuidador no professional, especialment en grau 3, arriben a 455 euros al mes, que es tradueixen en quinze euros al dia. Quin model d'atenció podem garantir amb quinze euros al dia per a una persona que necessita suport constant? Crec que és una pregunta que ens hem de fer tots.

I els professionals, el document denuncia salaris inferiors a la mitjana, bretxes salarials del trenta o quaranta per cent entre àmbits, sobrecàrrega laboral, rotació i dificultats per cobrir places. Si no cuidem les professionals que cuiden, el sistema crec que s'ensorra. I si fem una mirada llarga, la situació encara s'agreuja quan analitzem les projeccions demogràfiques. Comentàvem aquí, l'any 2040 hi ha 800.000 persones més majors de seixanta-cinc anys, o hi haurà, representant el vint-i-sis per cent de la població. No és només un repte. És un canvi profund de societat que exigeix planificació, visió i fortalesa política.

I per anar acabant m'agradaria traslladar tres preguntes als compareixents. De totes les mesures que proposen, quina consideren més urgent i amb més impacte immediat per reduir el maltractament institucional? Quines eines creuen que necessiten els ens locals per poder ser realment part de la solució? I si podrien concretar exemples de models d'habitatge alternatiu o projectes intergeneracionals que ja funcionin que Catalunya podria desplegar amb rapidesa.

I dir també que entomem, com a Esquerra Republicana, també la proposta de resolució que es planteja i amb la voluntat de poder-la consensuar i compartir amb els altres grups parlamentaris.

Moltíssimes gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputat Viñas. És el torn de paraula del Grup Parlamentari de Junts, diputada Domingo.

Ennatu Domingo i Soler

Gràcies, presidenta. Primer de tot, des de Junts també agraïm a la senyora Quer, al senyor Boixadera i al senyor Vallès la seva compareixença i també, sobretot, la feina que han fet en presentar-nos aquesta proposta de resolució que ja m'he mirat així per sobre i em semblen que són propostes molt importants i que haurien d'estar sobre la taula.

Crec que la conclusió que trec de l'exposició que heu fet és que realment no som conscients del repte que representa l'envelliment i que, per tant, per les estimacions que es fa de la població, no tenim els recursos suficients per poder-hi donar resposta i poder garantir els drets de les persones grans. Ja s'ha parlat de les trenta mil places de residència que en farien falta.

I també crec que és molt encertat afirmar que realment això és una qüestió de complir la llei, no? Que la llei estableix que hi ha un temps específic i uns recursos que han d'anar dirigits a les persones grans i que, per tant, no s'estan complint. Heu parlat de la llista d'espera pel reconeixement del grau de dependència que és molt llarga però, a més a més, és que les persones que tenen aquest grau reconegut no estan rebent les prestacions que els hi pertoquen. Totes aquestes dades nosaltres en som conscients. La situació és molt greu i, de fet, demostra que el nostre sistema no està complint els objectius pels quals s'ha dissenyat.

També heu parlat de la situació laboral de les professionals. Per tant, això ho hem debatut moltíssimes vegades en aquesta sessió de comissió i, a més a més, hi ha un pla d'equiparació salarial que, en principi, s'havia de presentar des del Govern abans d'acabar l'any i, per tant, nosaltres també estem a l'expectativa per què representará i què implicará aquest pla d'equiparació.

Heu parlat de residències, difícil accedir-hi degut a aquesta llista d'espera i, sobretot, crec que el que és més interessant per mi és potenciar l'entorn domiciliari per encaminar-nos cap a aquest sistema d'atenció menys institucionalitzat. Crec que

heu fet recomanacions molt encertades i jo volia fer-vos unes preguntes per poder també expandir la vostra exposició.

En primer lloc, m'agradaria saber com valoreu els compromisos que s'han fet des del Govern. S'ha promès reduir a la meitat les llistes d'espera. S'ha promès que es construiran unes vuit residències públiques. Quina valoració feu d'això?

També heu parlat de la cobertura d'alçats, que no són suficients. Per tant, m'agradaria saber quin és el mínim de cobertura que considereu que és necessari per garantir una vida digna. També hem parlat que cal reforçar que les comissions de treball han d'estar integrades en espais de representació perquè la gent gran i les seves reivindicacions es puguin defensar bé. I, per tant, també m'agradaria saber com podem reforçar els consells de la gent gran perquè tinguin més capacitat d'incidència real.

I, finalment, perdoneu que se m'està passant el temps, quins recursos assistencials manquen més greument? Potser estaria bé saber això i, urgentment, a la vegueria i amb quin impacte? I ho deixo aquí perquè crec que tot el tema de la importància de l'equilibri territorial estem totalment d'acord que no és que totes les persones, visquin on visquin, haurien de poder accedir als serveis necessaris.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada Domingo. És el torn de paraula del Partit Popular. Diputada Pajares.

M. Belén Pajares Ribas

Moltíssimes gràcies, senyora presidenta. Bon dia a tothom. Agrair a la senyora Quer, al senyor Boixadera i al senyor Vallès les seves explicacions i també saludar la resta de persones dels consells intercomarcals de Girona que avui ens acompanyeu en aquesta comissió.

I nosaltres, compartint les seves valoracions. De fet, el Grup Popular ha presentat diverses iniciatives per millorar la gestió de les llistes d'espera i també per la reducció d'aquestes llistes que podríem qualificar d'eternes. Vostès ens han aportat moltes dades –correctes, per cert– i que parlem del conjunt de Catalunya d'unes 68.000

persones esperant una atenció o en dependència o bé hi ha entrades en el grau de discapacitat, perdonin, amb el tema dels PIES. És obvi que són inadmissibles aquestes xifres perquè, vostès ho han explicat, tenim uns dies d'espera per la valoració de la dependència i això, a sobre, s'han d'afegir els dies per l'elaboració de la prestació que correspongui, o sigui, pel PIA, el Programa Individual d'Atenció. I estem parlant que si sumem les dues coses, els dies, la mitjana, són 326 dies, o sigui, estem parlant de quasi un any, i això són xifres que es compensen unes a les altres, o sigui, que n'hi haurà algunes que siguin encara molts pitjors.

Vostès ens parlaven de les persones que moren sense poder accedir a aquestes prestacions, prestacions merescudes, que s'han guanyat al llarg de la seva vida per tot el que ens han aportat. Respecte a la proposta de la resolució presentada, la vaig llegir, perquè ens la van enviar fa uns dies, i nosaltres estem disposats a estudiar-la, consensuar-la i a formar part d'una iniciativa conjunta amb tots els grups parlamentaris.

Jo els volia fer una pregunta, per no repetir alguna de les coses que ja s'han comentat. Si en el moment de posar en marxa de demanar alguna prestació, la forma de fer-ho moltes vegades a través de les aplicacions, d'internet, acaba sent una bretxa digital. Ho dic perquè el que hauria de ser una ajuda per agilitar tràmits, al final acaba sent una complicació. I m'agradaria saber la seva opinió respecte a aquest tema.

Ho deixo aquí. Moltíssimes gràcies, senyora presidenta.

La presidenta

Moltes gràcies, diputada Pajares. No hi ha vox. Passaríem al torn de paraula de la diputada Lozano, de Grup Parlamentari de Comuns.

Núria Lozano Montoya

Gràcies, presidenta. Bon dia i moltes gràcies a les compareixents per les seves aportacions, però sobretot per la tasca que fan incansable en defensa dels drets de la gent gran, com ho acredita els milers de signatures que han recollit en suport d'una proposta que, com dèiem vostès, és cert que va referida a Girona però que parla de problemàtiques que es reproduïxen arreu de Catalunya.

És prou representativa com per poder estendre-la al país, al seu conjunt. I és cert que és un dels grans reptes que tenim com a país: donar resposta a aquestes necessitats, en qualsevol cas, augmentar l'esperança de vida és una bona notícia, però ha d'anar acompanyada d'uns serveis públics que donin resposta a les necessitats que van associades a aquesta condició.

Molt principalment tot el que té a veure amb els temps de resolució, que són absolutament exorbitats, però també la diferència de drets entre poblacions i entre comarques, de vegades, i en funció del lloc de residència, malgrat els drets reconeguts són els mateixos, l'efectivitat d'aquests no és traduïble.

Vam tenir ocasió de conèixer de primera mà la proposta, en una reunió que vam mantenir a Girona i compartim diagnòstic i receptes. Jo, per acabar amb el suspens, els hi puc assegurar que com a grup ens comprometem a donar tràmit a la proposta, perquè efectivament ens sembla justificat el contingut de la mateixa i pensem que seria interessant si, a més a més, la podem gestionar de forma conjunta entre diversos grups perquè sigui al més representativa possible.

Compartim diverses de les facetes que plantegen. Primer, aquest enfocament de caràcter integral que vostès efectuen, perquè necessitem un model que combini atenció domiciliària, habitatges tutelats, amb serveis i centres residencials, tan individuals com amb unitats de convivència adaptades a la diversitat de relacions personals i afectives que existeixen. I és cert que els centres residencials fins i tot esdevenen la llar de les persones però no és aquesta la preferència majoritària. La gent el que voldria és romandre a casa seva i, per tant, en aquest sentit sí que els volia preguntar quins són els elements més importants que cal garantir en un servei d'atenció domiciliària per tal de fer-ho possible.

I a les diverses modalitats a què feia referència n'hi ha una constant que són les treballadores precisament. Per això cal garantir unes condicions dignes de treball, unes plantilles suficients com a garantia de qualitat aquests serveis de cures, el que passa necessàriament per la plena equiparació salarial primer en el sector públic però després també en el sector de salut del mateix.

I se m'està acabant el temps. Abreujo moltíssim, presidenta, gràcies.

Tenint en compte que hi ha aquesta necessitat en un moment determinat que efectivament alguna gent necessitarà també el servei residencial, quins creuen que són els elements fonamentals que hauria de reunir un espai d'aquestes característiques? I amb això acabo. Compartim la necessitat de donar veu a la gent gran, al disseny i definició de prioritats i per això, em sembla, en primer lloc, preocupant el fet que vostès hagin tingut la necessitat de crear una associació d'integrants dels consells de gent gran, perquè això implica que la seva veu no és escoltada dels mateixos. I, per tant, com consideren vostès que poden o que podem enfortir aquests consells? No només des de la perspectiva d'empoderament i participació sinó també, com deia anteriorment, de detecció de necessitats de disseny, de definició de prioritats i en definitiva de presa de decisions. Els reitero el suport del nostre grup a la proposta.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada Lozano. És el torn de paraula de la CUP, Pilar Castillejos.

Maria Pilar Castillejo Medina

Moltes gràcies, presidenta. També moltes gràcies als representants dels consells de la gent gran a la vegueria de Girona que heu vingut aquí. Amb alguns de vosaltres ens vaig reunir ja fa molts mesos a Girona. Agraïm la proposta de resolució que ens porteu avui. Jo crec que porteu molt de rigor i molta exigència i jo crec que són molt necessaris.

La CUP ens alerta a la situació actual de la gent gran. Ens preocupa l'envelliment progressiu de la nostra societat i, en aquest sentit, justament al Ple de la setmana passada vam presentar una moció que analitzava jo crec que aquests tres grans blocs: el tema de la dependència, el tema dels recursos residencials i el de la participació de la gent gran. Aquesta moció es van aprovar en molts punts, amb esmenes també que vam recollir d'ERC i del PSC i jo crec que hi ha moltes coincidències amb les coses que esteu plantejant.

Hi ha revist algunes perquè són punts que en teoria aquest Parlament ja ha aprovat i, per tant, crec que el que hem de pitjar també és perquè ara aquestes coses

compleixin. Tot això em sembla molt necessari que continuem fent apostes en aquest sentit. Al final, aprovar coses amb el Parlament el que estem fent és elevar al Govern peticions que de veure si les compleix o no i, per tant, aquesta PR crec que serà necessari, amb un consens de més grups, que també la tirem endavant.

Sobre la dependència i l'atenció domiciliària, la moció que es va aprovar va aprovar el compromís d'arribar al quatre per cent de cobertura del SAD durant el 2026, la implantació del cent per cent del SAET al territori i la reducció del temps de resolució del grau de dependència a cent vint dies. També el desplegament de programes contra la soledat.

Crec que respon a aquesta necessitat de reduir terminis i corregir desequilibris territorials, tot i que hi ha punts que és cert que es van aprovar però que el PSC va votar en contra. Si el Govern no va votar en contra, però al final són temes que elevem des d'aquí. Crec que molt important aquestes sis mil signatures que heu recollit per consolidar que allò que té majoria parlamentària també després el Govern se'n faci càrrec.

Sobre les residències, el model d'atenció, la moció recollia més places públiques – que es va aprovar –, millora de les condicions laborals, models residencials amb unitats de convivència, perspectiva feminista i de classe i el transport adaptat amb tarifació social. Tanmateix hi havia punts sobre el model residencial que no teníem consens però que per nosaltres, per la CUP, és important, com un pla per avançar en una gestió cent per cent pública –el que proposàvem era anar avançant progressivament– i la reconversió del concert i rendició de comptes anuals sobre aquest procés d'internalització. Nosaltres creiem que una gestió pública garanteix la no mercantilització de l'envelliment de les persones.

També sobre participació i drets, vam presentar propostes aprovades al Ple la setmana passada per reforçar els concerts de la gent gran garantint recursos a través del contracte programa i assegurar una representació territorial equilibrada, fent campanyes públiques, incorporant la participació de les persones grans en plans estratègics. Nosaltres demanàvem que aquests recursos a través del contracte programa fossin recursos humans, també per garantir que es pogués dur a terme la

feina que fan els consells de la gent gran. Recursos econòmics i grans en el que es doten ajuntaments i consells comarcals a participar.

Ja finalitzo. Creiem que el resultat és clar. Aquest Parlament ha aprovat un nombre significatiu de mesures que responen a les preocupacions que heu expressat. Important crec jo que seguim amb aquest sentit reforçant la vostra PR. Nosaltres també evidentment la compartirem i molt...

Agrair-vos la vostra feina que feu des dels consells. Crec que és molt necessari que continueu empenyent, perquè que aprovem una cosa ja veiem que no és garantia que es compleixi.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada Castillejos. Ara seria el torn de paraula del Grup Mixt, com no hi són, tenen el torn de paraula un altre cop els compareixents.

Mónica Ríos García

No passa res, presidenta. Bon dia a tothom. Bé, en primer lloc sí que, com no?, donar les gràcies a l'associació Intercomarcal de Consells de la Gent gran de la vegueria de Girona. Vull dir que em fa especialment il·lusió que hi siguin aquí, perquè saben que soc diputada per comarques gironines. Ens hem trobat en diferents ocasions. No fa gaire per parlar, veuen expressat, de la llei de la gent gran. També és cert que no hem d'esperar que la llei de la gent gran estigui aprovada per avançar en polítiques de gent gran. Totalment d'acord.

I també amb l'opinió de les persones grans a l'hora de dissenyar o portar a terme millores, perquè la proposta de resolució que ens han portat jo crec que exemplifica molt bé que vostès tenen molt ben detectats quins són aquests punts necessaris per treballar i millorar. Per tant, ja els avanço que nosaltres donarem suport a aquesta iniciativa.

I anant una mica, perquè potser amb les compareixences, un dels punts potser més greus, entre cometes, tot és important però és veritat que el tema de la dependència n'és un de molt. És cert que... Una mica aterrant a allò concret, les valoracions de dependència a comarques gironines s'han incrementat considerablement els darrers

mesos. En aquest sentit, s'ha constituït uns equips de sis valoradors procedents del SEBAT de Barcelona que estan treballant des del mes d'octubre i estan fent valoracions presencials a diferents ciutats i poblacions del territori de Girona, però també és cert que la solució no passa per fer aquests reforços puntuals, com bé deien, a nivell territorial amb aquestes greuges que n'hi ha.

I el Govern també és veritat que ha posat en marxa un projecte pilot, a Vic i Castelldefels, per crear aquesta finestreta única que resolgui i aglutini tots els tràmits de dependència a l'hora de, com bé comentava la diputada del PP, la valoració de grau, però també l'assignació del PIA, precisament per reduir aquests temps d'espera amb els tràmits que s'han d'efectuar. Però després, evidentment, un cop es valori aquesta prova pilot, estendre-ho a tot el territori. És la idea.

Bé, nosaltres també compartim la preocupació i crec que la majoria de grups d'aquest Parlament, amb la qüestió de l'equiparació salarial i també ho han comentat companyes diputades, imminentment es presentarà l'estudi d'impacte econòmic de l'equiparació salarial que ha fet el Govern, per després fer aquest pla progressiu d'equiparació salarial, perquè és veritat que el greuge que s'ha generat durant aquests deu anys de no increments no es pot revertir en un any, malauradament. I s'ha de fer una previsió progressiva, però sí que volem caminar cap a aquesta equiparació salarial.

Bé, no em queda temps. El compromís d'aquest grup parlamentari que dona suport al Govern, Socialista i Units per Avançar, és ferm amb les persones grans. S'ha comentat també la construcció de vuit residències, la necessitat d'aquest reforç domiciliari per l'envelliment de la població, per la desinstitucionalització, tant és així que es va crear la Direcció General de la Gent Gran precisament per abordar tot aquest repte demogràfic, diguem-ne, per poder donar resposta, perquè també s'ha comentat que és molt bo que visquem més anys però també ha d'anar acompanyat d'una qualitat de vida, perquè si no potser no seria tan bo viure més anys sense poder viure amb dignitat.

Per tant, ja ho saben, a disposició, em coneixen i a parlar sempre que calgui de les seves propostes, que sempre són constructives i ens ajuden a fer la nostra feina.

Moltíssimes gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada Ríos. I disculpa, una altra vegada. Ara, de nou, deu minuts per poder respondre a les preguntes.

Dolors Quer Puntil (secretària de l'associació de l'intercomarcal dels Consells de la Gent Gran)

Jo us contestaré un parell de coses que com podem nosaltres o què valorem per agilitzar tot això. Jo per mi un dels puntals seria... O sigui, tramitar una llei de dependència és un procés molt burocràtic. Hi ha una valoració inicial. Després hi ha un pla individual d'atenció, que són dues etapes diferents, que és el que acaba allargant aquest any i mig, bé, en el cas de Girona. Llavors, mirant estadístiques d'altres comunitats, jo veig que les comunitats que van més avançades en el tema i que tenen uns temps de resolució més curts són les comunitats que han sabut aglutinar el que és la valoració amb el pla individual de formació. I aquí s'estalvien un pas. Això seria una agilitat tremenda.

D'altra banda, hi ha casos que ja són tan greus i, per exemple, una persona que ha tingut un ictus, que ja es veu que no tindrà recuperació, per què ha de passar un procés de valoració? No podria ser el metge que inicialment ja fes caminar tot aquest tràmit, no? Això, per una banda.

Després, què ens passa? Si reduïm molt el temps d'espera, que evidentment és el que volem, està preparat al pas següent de les prestacions per donar resposta a tot això? Això, a mi, se me fa una muntanya, pensar si realment pot assumir l'administració de tot això, si ara ja no donem cobertura. És que tenim aquí... Això són reflexions que ens fem.

I després, per la banda que no sé qui ha preguntat també de representació de la gent gran i del reforçament dels consells de la gent gran, nosaltres és un altre dels reptes que tenim. I en aquest sentit també tenim una proposta de resolució per presentar-vos i no sé si us l'hem feta arribar o no. Sí, penso que sí. És que fem tantes coses que ja... Jo penso que us l'hem fet arribar.

I d'alguna manera el que demanem és un canvi de gestió del que és el Consell Nacional de Catalunya. El Consell Nacional de Catalunya són unes reunions que

són... Sí que hi ha una comissió executiva, però la gent anem allà a les reunions, si no som a la comissió executiva, un cop a l'any. Llavors, pensem que no són reunions fructíferes, amb la qual cosa nosaltres pensem que a cada vegueria hi hauria d'haver un consell de vegueria i que aquests tres, quatre consells de vegueria fossin els que treballessin dins del Consell Nacional de Catalunya. I en aquest sentit va la nostra proposta.

Sí que penso que part d'aquesta cosa està contemplada en la futura llei de la gent gran. Vull dir que ho heu contemplat bastant. Però nosaltres som inquiets, no volem esperar l'aprovació de la llei de la gent gran.

I a Girona hem començat a treballar en aquest sentit. Però amb l'afany que l'associació volem desaparèixer, no volem continuar com associació. Perquè és una associació que no tenim ni un duro, que ens anem posant diners de la butxaca.

Llavors sí que demanem també que, de cara al 2026 i dins dels Consells Comarcals, es pugui destinar una partida pressupostària pels Consells Intercomarcals. Això és el que demanem en proposta de resolució que us hem presentat. M'estic allargant molt i hi ha altres preguntes que suposo que l'Arcadi vol contestar i en Martí. I jo ho deixo aquí, de moment.

Arcadi Boixadera (vocal de l'associació de l'intercomarcal dels Consells de la Gent Gran)

Perdó. Sí, jo també he anotat moltes coses. No recordo qui les ha fet. Igual alguna estarà contestada amb una altra. Vull dir que no passa res, no? Jo, com a mesures urgents, que sí que es posava sobre la taula, una era que està sortint la simplificació dels tràmits de valoració de grau i de PIA i sobretot ens demanaven també en relació amb la nostra vegueria. La nostra vegueria jo crec que és una de les prioritats. Tot Catalunya hem d'anar a caminar tots junts, però el dèficit en aquest cas estava en la vegueria de Girona.

Com a mesures urgents, també jo, veient l'explosió demogràfica que hi haurà, però hi ha una realitat també ara en aquests moments, és reforçar tot el que és l'atenció comunitària. Perquè hi haurà projectes de crear places, que se n'hauran de crear crec jo, també com a mesures urgents, diríem: Analitzem quins territoris,

independentment de les forces polítiques que estiguin allà, locals o no, mirem quins territoris tenen un dèficit important.

I deien reforcem les cures a la comunitat. És a dir, el SAD ja s'ha fet un pas en el tema de l'atenció integrada, que jo crec que és molt important, això és molt d'agrar. I ha de tirar endavant. Una atenció integrada, donar molt suport a les famílies a casa.

En quant als SADs, per exemple, algú em preguntava com milloraríem els SADs. Jo crec que fixar, potser és una mica de discussió que tenim en un grup, al SAD fixar unes hores, allò *sesenta y cinco horas*, no ho sé, potser en un cas són quaranta i en un altre cas són vuitanta. Jo crec que, en aquest sentit, la flexibilitat és el que fa a la millora dels recursos. Que una persona, que també crec que s'ha fet, que té un SAD, pugui utilitzar o bé una cura per cuidador no professional, pugui anar a un centre de dia, que això crec que ja ara es pot, però abans crec no es podia. Però mireu que totes les mesures que flexibilitzen això jo crec que són bones. Per tant, tot el que sigui reforçar les cures d'atenció a la comunitat.

I sobretot prestar molta atenció al tema que les cures a l'entorn domiciliari, quan el portem a un nivell que les prestacions econòmiques per cuidador no professional es converteixen a vegades en contractacions totalment il·legals. Vull dir, precaritzem, o sigui, diem que les víctimes són el cuidador, però el cuidador també i la persona que cuida externa també. És a dir, generalment població immigrant.

Els temes d'habitatge, no ho sé, però el tema dels habitatges tutelats hi ha algunes experiències a la Garrotxa. Em sembla a Olot, hi ha una experiència que fa molt de temps que vam veure i uns companys de l'associació han visitat, que està bastant bé. És una promoció municipal, o sigui, les persones que habiten allà generalment són persones que vivien soles, o no, però amb habitatges no practicables i aquests habitatges els cedeixen. El propi ajuntament gestiona, diguéssim, llogar, perquè és un *win-win*. Hi ha persones joves o gent que necessita un habitatge i la persona gran no el pot utilitzar. I en canvi, aquelles persones ara conviuen també a prop del centre amb uns serveis comuns, controlats pel CAP... Vull dir, hi ha fórmules.

En tot cas, el tema d'habitatge jo crec que és una suma de tres ens. És molt complicat, suposo, aquest tema, però aquí hi ha els departaments de territori, suposo, els ens locals i Drets socials. Com a mínim aquí hi ha tres departaments,

perquè hi ha qui ha de cedir terrenys, hi ha qui ha de construir i hi ha qui ha de finançar, evidentment, amb el copagament corresponent de les persones que habiten allà.

No sé si... No sigui que em mengi tot el teu temps i...

Martí Vallès (vocal de l'associació de l'intercomarcal dels Consells de la Gent Gran)

No, no, res. Dues paraules només per concloure, si es pot concloure. Parlant de les prioritats, òbviament la primera prioritat n'estic d'acord i crec que la Dolors ho ha expressat, vull dir, hem de retallar les llistes d'espera. No pot ser que tinguem els nostres avis esperant nou mesos una resolució, això no pot ser. Per tant, crec que és molt important.

Només permeteu-me un comentari. Llegia l'altre dia un comentari del doctor Del Castilla, el director del CAIROS, que diu, un grup assessor del Departament de Salut, que diu textualment: «Això de la llei de dependència no és un problema de recursos, com sempre s'ha dit, sinó d'organització, que és molt burocràtica i ha convertit un acte assistencial en un acte burocràtic». I crec que en el fons, la forma pot ser més complexa, però en el fons crec que té tota la raó. Han convertit un acte assistencial, de donar recursos a una persona que els necessita, en un acte burocràtic, carregat absolutament de burocràcia. Per tant, aquí hem de fer un gran esforç i a més, ràpidament, perquè això permetria que molta gent pogués tenir accés a això molt més aviat.

L'últim comentari, que ja l'he fet abans, però que el torno a dir i aprofito que esteu totes les forces polítiques de Catalunya: reforceu els consells. Reforceu els consells de la gent gran municipals. Reforceu els consells de la gent gran municipals, perquè aquí és on està la gent gran preocupada pels problemes de la gent gran del país. Comencem pels municipis.

Us puc garantir per experiència personal que municipis de deu mil habitants, per exemple, poden resoldre molts problemes de molta mena. Problemes que tenim a casa, que els tenim molt a prop de la gent gran, d'accessibilitat, de reducció d'impostos, de transports, de cultura, de solitud no desitjada a casa nostra, al nostre poble petit, de la bretxa digital. Com ajudem la gent del nostre poble a solucionar els

problemes de la bretxa digital? Per tant, això no ho diem a la proposta de resolució, però sí que us ho dic i us ho vull transmetre a tots els partits polítics.

Vosaltres que teniu representació a tots els pobles de Catalunya. Feu un esforç perquè es potenciïn de debò els consells de la gent gran als vostres pobles.

Gràcies.

Dolors Quer Puntil (secretària de l'associació de l'intercomarcal dels Consells de la Gent Gran)

Si em permeteu una última proposta. També cal reforçar d'alguna manera el personal que està treballant en els processos de llei de dependència. Em refereixo a tècnics dels Consells Comarcals. Per què? I us explico l'experiència del Consell Comarcal de l'Alt Empordà. A final d'any resulta que se'n van al carrer nou persones. Nou persones no perquè la seva feina no sigui necessària, sinó simplement perquè no s'ha signat una pròrroga del contracte programa. Què diuen ells? Els diuen: «No, no, segur que continua» però ells l'única cosa que demanen és un document, un escrit que digui això, per tal que l'interventor pugui prorrogar aquests contractes. Això és un tema molt greu. O sigui, l'Alt Empordà no ens podem permetre –que hi ha de per si hi ha manca de personal– que el 31 de desembre ens deixin nou persones. O sigui, comencem per aquí, perquè si la persona que lidera tots aquests processos té una feina inestable, ja me direu. Si us plau, si podeu intercedir en aquest punt, us ho agrairíem molt.

I per la meua banda res més. Moltes gràcies per donar-nos audiència, encantats d'estar aquí i de treballar plegats. El que volem nosaltres és treballar plegats i fer camí plegats.

Moltes gràcies.

La presidenta

Moltíssimes gràcies de nou a la senyora Dolors Quer, al senyor Arcadi Boixadera i al senyor Martí Vallès, gràcies per la compareixença, ha estat molt clara i positiva.

Donem dos minuts pel canvi de compareixents.

La sessió se suspèn a... i es reprèn a...

La presidenta

Il·lustríssims diputats, començaríem de nou després del recés amb la segona compareixença. Diputat Colomines.

Compareixença d'una representació d'Àuria Fundació per a informar sobre els seus projectes i sobre la inserció laboral de les persones amb discapacitat i en situació de vulnerabilitat

357-00513/15

Com a segona compareixença, tenim una representació d'Àuria Fundació per parlar de la inserció laboral de les persones amb discapacitat en situació de vulnerabilitat. Ens acompanyen, per una part, el seu president, el senyor José López, i ens acompanya també el senyor Albert Piñol, el gerent de la cooperativa Taller Àuria que farà l'explicació. Teniu quinze minuts per poder explicar, després els grups parlamentaris tenen tres i de nou després deu minuts per poder donar respostes.

Benvinguts.

Albert Piñol (gerent de Taller Àuria)

Il·lustre presidenta, il·lustres diputades i diputats, molt bon dia a tothom. Bé, avui és un dia especialment significatiu per Àuria. És la primera vegada en més de cinquanta anys que podem comparèixer al Parlament. Per tant, estem molt contents i, a més, ho fem en un moment crucial. Estem a prop de les portes del Dia Internacional de les Persones amb Discapacitat. Per tant, la veritat és que estem molt contents i esperem que sigui profitós. Ho fem amb humilitat institucional, però també amb la determinació de representar un sector que sap el que significa construir un país més just des de l'arrel i des de l'ocupació digna.

Vull començar agraint a la diputada Núria Lozano i al Grup Parlamentari dels Comuns per haver demanat la nostra compareixença i per permetre posar en el debat polític la inclusió real, la dignitat i els drets de les persones amb discapacitat i amb situació de vulnerabilitat.

Però abans que res sí que m'agradaria fer memòria. Avui estem aquí gràcies a l'esforç de persones que han dedicat la seva vida al món de la inclusió laboral. Estem aquí gràcies a persones com l'Òscar Miró que va ser el primer gerent de la cooperativa Àuria i que va ser el gerent que va lluitar fermament pels drets de les persones amb discapacitat. Estem aquí també gràcies a persones com la Francisca Guerrero, que va ser una membre de la nostra cooperativa que l'any passat va ser la primera persona amb discapacitat intel·lectual que va rebre la medalla al treball del president Macià. I a tantes i tantes persones treballadors, famílies, professionals, cooperativistes que durant dècades han demostrat que un altre model és possible.

Sí que m'agradaria començar explicant una mica qui som. Àuria és un grup d'empreses d'economia social, amb més de cinquanta anys d'història. La nostra entitat matriu, la cooperativa Àuria, és una cooperativa d'iniciativa social. És una cooperativa de treball nascuda del compromís d'una sèrie de famílies que es van negar a acceptar que les persones amb discapacitat no poguessin accedir a un treball després de finalitzar la seva etapa d'educació, en aquest cas, a través de l'escola d'educació especial Àuria, de l'entitat APINAS d'Igualada.

Taller Àuria avui en dia és un dels centres especials de treball més importants d'iniciativa social, més rellevant, amb més de set-cents socis i que ocupa a més de cinc-cents persones, el setanta per cent de les quals, persones amb discapacitat intel·lectual. Estem ubicats a Igualada, a l'Anoia. Avui en dia aglutinem més de 1.800 persones de base social i tenim una missió molt clara, que és promoure la transformació social mitjançant la inserció laboral i la creació d'ocupació, la defensa dels drets de les persones amb discapacitat intel·lectual i d'aquelles persones amb necessitats especials.

El nostre model, sí que els hi vull transmetre, no és un model assistencialista. És un model transformador. No creiem en la caritat, sinó en la igualtat d'oportunitats i, per tant, no parlem només d'ocupar persones sinó de generar autonomia, autoestima, vida independent i participació plena en la societat. Per tant, el treball dignifica.

Durant aquests més de cinquanta anys hem estat capaços d'adaptar-nos d'innovar i de créixer i hem passat de ser un petit taller, que ocupava poques persones des de fa més de cinquanta anys, a ser avui en dia un referent en l'economia social i

industrial a Catalunya. Àuria existeix per garantir drets, per garantir autonomia, per generar oportunitats que transformen, per generar oportunitats que alhora transformen vides. La nostra missió és molt clara: és assegurar que les persones amb discapacitat i les que afronten vulnerabilitats reals puguin desenvolupar una trajectòria vital digna estable i plena. Àuria no és una excepció, som l'exemple d'un model que funciona, d'un model de país, d'un model que transforma vides i que genera valor social, econòmic, territorial però també un model que avui en dia està en risc.

Aquest model no neix del no-res. Treballar des de l'economia social no és només donar feina. És activar un model productiu que genera retorn per al territori i que genera cohesió per a la comunitat. I Àuria ho fem a través de múltiples línies. Suposo que tots coneixeu el centre especial de treball La Fageda. La Fageda produeix iogurts com a instrument per donar resposta a la seva missió. En el cas d'Àuria, nosaltres tenim tres línies de negoci que utilitzem com a instrument per donar feina a les persones amb discapacitat.

Hi ha moltes persones que no ho saben però a Àuria tenim una de les principals línies de producció de perfums per a empreses de tot el món en el qual desenvolupem, envasem, manipulem productes de perfumeria per a grans marques i ho fem amb persones vulnerables i amb persones amb discapacitat. Encara ahir hi havia una delegació de la Unió Empresarial de l'Anoia que es feien creus que des d'Àuria poguessin sortir aquests productes i que es poguessin distribuir per tot el món. Doncs bé, això ho fem a Àuria i ho fem amb persones, en aquest cas, vulnerables.

Oferim també un altra activitat empresarial, serveis a les administracions, com el manteniment d'espais culturals –perdó– d'espais naturals, carreteres, lleres de rius, manteniment de tot tipus i, al mateix temps, també oferim un servei d'acompanyament personalitzat que permet a cada persona treballadora créixer laboralment i personalment.

Permetin compartir algunes dades que il·lustren una mica l'impacte d'Àuria al territori. Avui en dia Àuria genera més de set-cents llocs de treball directes, la majoria de persones amb discapacitat. Som l'entitat o la principal entitat ocupadora de la

comarca de l'Anoia, generant activitat econòmica, dinamització empresarial, però també cohesió social, Manteniment, som una de les entitats que mantenen els quatre punts cardinals de Catalunya, el parc natural de la muntanya de Montserrat, la carretera d'accés la mantenim des d'Àuria, el coll del Bruc, el coll de la Panadella, a part de fer infinitat de manteniments de lleres, de rius i camins per a tot Catalunya.

Evidentment també desenvolupem serveis assistencials i de suport a les famílies, amb un impacte directe en el benestar de centenars de llars. I, evidentment, des d'Àuria fomentem les aliances empresarials, empreses privades, demostrant que la col·laboració publicoprivada pot ser un motor de transformació social.

Però més enllà de les dades el que és realment rellevant per Àuria és l'impacte humà. Cada lloc de treball que creem és una vida que recupera autonomia, una família que recupera esperança, un entorn que es transforma. L'impacte social és tangible. Cada lloc de treball és una vida que guanya autonomia, una família que respira, un municipi que creix. Parlem, per tant, des de l'economia social, de generar impacte social, però també impacte econòmic combinat.

Parlem de retorn real i aquí sí que m'agradaria, senyories, explicar-los que per cada euro que l'administració inverteix en un centre especial de treball, en aquest cas, d'iniciativa social, el retorn a la societat és de 4,49 euros. Aquest és un estudi que vam fer amb la metodologia ROIS, *social return on investment*, anàlisi del retorn social de les inversions públiques, en el qual posa de manifest que cada euro que l'administració inverteix en un centre especial de treball retorna a la pròpia societat amb 4,49.

I es preguntaran com retorna? De manera directa i de manera indirecta. De manera directa a través de la fiscalitat, a través dels impostos, però de manera indirecta a través d'una millora de la qualitat de vida, a través del fet de no consumir serveis sanitaris, serveis públics, sinó que bàsicament el fet que les persones estiguin vuit hores ocupades els genera una sèrie de millores que també són palpables des d'un punt de vista econòmic.

Ara bé, senyories, he de ser honest amb vostès i avui no només venim a parlar i a explicar tot el que hem fet, sinó també venim a advertir que el que està amb risc de perdre's. Els centres especials de treball d'iniciativa social, que són al mateix temps

una empresa de treball protegit, estem afrontant una situació sense precedents, una situació que posa en perill la continuïtat del model català d'inclusió laboral, un model que durant dècades ha estat referent a l'Estat, a Europa i que avui en dia està en perill. I, per tant sí que m'agradaria explicar una mica per què està en perill aquest moment aquest model i com, des de les administracions, necessitem una mica la seva col·laboració per intentar mantenir un model que genera ocupació digna i de qualitat.

Què ens està passant? Seré molt breu. Molts dels centres especials de treball avui en dia estem totalment condicionats a l'increment del salari mínim. El salari mínim ha pujat un vuitanta-tres per cent en nou anys. Les ajudes que hem rebut els centres especials de treball s'han mantingut estables. Per tant, nosaltres som els principals defensors que l'increment del salari mínim ha de ser una realitat i que quan més i millor pugui incrementar-se el salari mínim és la millor política que podem fer, però és evident que aquestes polítiques han d'anar acompanyades de mecanismes que ens permetin compensar a entitats com els centres especials de treball aquests increments de salari mínim. Si no, cada increment de salari mínim genera destrucció d'ocupació. Ja estem patint.

Ahir sentíem els sindicats que parlaven d'un increment del 7,5 per cent de cara al 2026. Yolanda Díaz que també parlava d'un increment del salari mínim de cara al 2026 per arribar fins a superior als 1.200 euros. Que sàpiguen, senyories, que aquest increment de salari mínim, en els nostres centres especials de treball, generarà automàticament destrucció d'ocupació, si no va acompanyat d'unes polítiques que ens compensin aquests increments de salari mínim.

No volem ser subsidiaris d'unes persones a costa de l'administració i a costa de la viabilitat dels centres especials de treball i els hi seré molts clars i sincers. Nosaltres gestionem i ocupem a persones que, pel seu grau de discapacitat, no poden accedir a una feina ordinària sense els suports necessaris. El model de treball protegit que tenim a Catalunya ens permet que aquestes persones puguin estar treballant, puguin estar treballant en un entorn protegit, puguin estar treballant en un acompanyament que facilita el seu desenvolupament del dia a dia.

Però si realment aquestes ajudes que ens fan que aquest acompanyament sigui una realitat no es produeixen, nosaltres no tenim més remei –nosaltres i tot el sector– que patir i tremolar per cada increment de salari mínim que es presenta i que s'aprova.

L'altra segona variable que ens està condicionant el nostre model és una retallada que hem patit aquest any del vint per cent dels fons destinats al personal de suport, no? El que tècnicament dins del sector coneixem com les ajudes EMS, equips multidisciplinars de suport. Aquesta mesura afecta bàsicament directament a més de deu mil persones, persones bàsicament amb discapacitat intel·lectual. Aquí estem parlant de psicòlegs, pedagogs, treballadors socials, terapeutes ocupacionals integradors, educadors. Són persones que no és que sigui un luxe tenir-les a les nostres entitats, sinó que és una necessitat poder-les tenir, perquè fa possible que moltes persones puguin accedir, mantenir i gaudir d'una feina digna.

Per tant, sense aquest acompanyament, el risc de perdre l'ocupació, de trencar rutines, de tornar a l'aïllament és totalment real. Per tant, aquest any siguin conscients que nosaltres hem rebut un vint per cent menys d'aquestes ajudes per ajudar les persones a millorar en el seu dia a dia i en el seu treball diari.

I la tercera variable que tampoc no m'agradaria deixar passar és l'impagament que hem estat rebent als centres especials de treball aquest 2025. A dia d'avui, i perquè es facin una idea, els centres especials de treball hem hagut de finançar 153 milions d'euros. Estem parlant d'ajudes que, en principi, rebem per poder satisfer les nòmines de les persones amb discapacitat que tenim contractades en els nostres centres i que a dia d'avui no hem rebut cap resolució i, evidentment, cap pagament. Això fa que els centres especials de treball haguem de sufragar, finançar les nòmines d'aquestes persones del mes de gener, febrer, març, abril, i anem sumant, sumant, sumant.

Aquest incompliment ha obligat a la majoria de CETS a avançar aquests 153 milions d'euros que els he manifestat i, per tant, a assumir unes despeses financeres, que les hem quantificat amb més de 3 milions d'euros, que el que ens han permès és, d'alguna manera, no poder generar més ocupació i, al contrari, sinó que, d'alguna

manera, assumir una sèrie de costos financers que no estaven previstos en els nostres comptes d'exploració.

Per tant, sembla que l'administració hagi decidit que les entitats socials fem de banc de l'administració, però nosaltres no som un banc. Nosaltres som entitats que reinvertim cada euro en les persones, en els projectes i en la transformació social. A Àuria, cada euro que facturem es transforma en un euro que paguem de despesa de personal. Per tant, imagini's realment quina és la càrrega que això genera per a les nostres estructures.

Entenem que aquestes decisions no són errors administratius. Són passos enrere en drets aconseguits, una pèrdua de visió social i una amenaça directa a la sostenibilitat d'un model que funciona. I en aquesta denúncia no estem sols. En aquesta denúncia estem acompanyats de la patronal DINCAT, en el qual ha alçat la veu com un clam col·lectiu per dir alt i clar que la inclusió no es retalla. Ens sumem a aquest clam i portem avui, aquí, davant d'aquesta cambra, amb la responsabilitat que ens dona representar a milers de persones que confien en nosaltres.

Senyories, no hem vingut només aquí a queixar-nos, hem vingut també a proposar, a construir, a demanar que les polítiques públiques estiguin a l'altura del valor que genera l'economia social. I, per tant, també volem posar en valor coses que s'han fet bé. Tenim una sèrie de programes de la Direcció General d'Economia Social, com són els Singulars, INVES, que han permès renovar, innovar les nostres estructures, però, evidentment, hi ha tota una sèrie de reclamacions que sí que hem de fer a l'administració.

Evidentment, volem revertir de manera immediata aquestes retallades i restituir més d'aquests dels 5 milions d'euros suprimits en els fons destinats al personal de suport dels centres de treball. Evidentment que reclamem el pagament dels imports pendents. Reclamem, sobretot, una actualització de les subvencions vinculades al salari mínim. Nosaltres no som una empresa de capital entès com a capital econòmic, sinó que som unes empreses de capital humà.

El que nosaltres volem és generar ocupació i ens inventem instruments per poder generar ocupació. Uns fan iogurts, uns altres fem perfums, uns altres fan patates, uns altres mantenen parcs, nosaltres fem el que sigui per poder mantenir l'ocupació.

I realment, quan veiem aquests increments constants de salari mínim, nosaltres patim que realment no vagin acompanyats d'unes mesures que ho compensin.

Evidentment que reclamem incentius a la contractació pública. Reclamem aquest suport al treball amb el suport de la figura dels tutors laborals. Evidentment, demanem una simplificació administrativa. Nosaltres moltes vegades estem treballant per l'administració. Tenim uns equips administratius que fan la feina que moltes vegades pot fer l'administració i realment el que volem és implementar aquest pla estratègic de l'economia social.

Aquestes propostes no són només bones intencions. Són eines concretes per garantir que el dret al treball de les persones amb discapacitat no sigui només un principi normatiu sinó que sigui una realitat efectiva. Perquè, senyories, la inclusió laboral no és una despesa. Com els deia abans, és una inversió. Una inversió en autonomia, en salut mental, en cohesió social, en desenvolupament econòmic, una inversió que genera retorn fiscal, que redueix la dependència de prestacions i que construeix societats més justes i competitives.

Des d'Àuria continuarem treballant amb el compromís de sempre, continuarem innovant, creixent, transformant, però necessitem que les administracions estiguin al nostre costat i avui ens sentim una mica desprotegits. Que compleixin, que inverteixin, que facin honor als discursos que tan sovint escoltem sobre inclusió i drets.

Senyories, amb això ja acabo i faig una reflexió final. Quan es retallen de drets es trenca un país. Quan es posa en risc la inclusió, es posa en risc la dignitat de totes les persones. Quan s'afebleix l'economia social, s'afebleix el teixit que sosté les comunitats. Fa més de cinquanta anys que un grup de persones va tenir un somni, demostrar que les persones amb discapacitat poden, volen i tenen dret a treballar, a contribuir, a decidir sobre les seves pròpies vides.

I aquest somni es va convertir en Àuria, però també s'ha convertit en la Fageda, s'ha convertit en AMPANS, en ASPROS, en ESPRONIS, en Fundació Tallers, en CIPU, en Fundació MAP i podria anar fent la llista molt llarga. Per tant, avui aquest somni està en risc, no per manca de voluntat sinó per manca de capacitat, ni per manca de capacitat sinó per manca de suport institucional.

Avui compareixem aquí no només com a representants d'Àuria, sinó com a veu de milers de persones que cada dia demostren que la discapacitat no és un límit quan hi ha oportunitats reals. Persones com la Francisca, com l'Òscar, com David, com l'Alberto, com tantes i tantes d'altres que treballen, creen, innoven i transformen el món amb les seves mans i amb el seu talent.

El veritable retorn del que fem no es troba només en els balanços econòmics, sinó en les persones i en l'entorn. Aquest és el valor que queda, el valor que transforma, i és per això que la inclusió no retalla.

I des de l'economia social, en aquest cas des del cooperativisme industrial, des dels centres especials de treball, però també des d'Àuria, diem alt i clar que estem disposats a continuar construint aquest país més just, però no ho podem fer-ho tots sols, senyories. Necessitem que les institucions estiguin a l'altura d'aquest compromís. Tenim l'oportunitat de revertir aquesta situació. Tenim l'oportunitat de demostrar que Catalunya continua sent un país referent en inclusió. Quan voltem per Espanya, quan voltem per altres països, el nostre model és un model envejable. Tenim l'oportunitat de posar vida, la vida de les persones al centre i no només als discursos. I ens toca fer-ho a tots i totes perquè, com diem des del nostre sector, la inclusió no es retalla. Es defensa i es garanteix, es construeix cada dia col·lectivament.

Moltes gràcies per la seva atenció i quedo a la seva disposició per respondre les preguntes que consideri més oportunes.

Moltes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, senyor Piñol. Ara és el torn de paraula dels grups parlamentaris. Ah!

Mónica Ríos García

Presidenta, si us plau, perdó. Per anunciar substitucions. Aquí intervindrà un diputat que substitueix... En aquest cas, el diputat Jordi Riba substitueix el diputat Mario García i la diputada Natàlia Fabian substitueix la diputada Susana Martínez.

Gràcies.

La presidenta

D'acord. Doncs moltes gràcies. Cap substitució més, no? Ja ho hem comunicat abans. Perfecte. Doncs ara sí, és el torn de paraula de la diputada Castillejo com a grup que ha proposat aquesta compareixença. Quan vulgui, diputada.

Núria Lozano Montoya

Gràcies, presidenta. I moltes gràcies a la representació de l'Àuria Fundació per la seva compareixença i per aquesta tasca d'atenció, d'assistència, de promoció de l'autonomia personal, social i laboral de les persones amb discapacitat, també amb discapacitat intel·lectual i, tot i que és una vessant menys coneguda, també amb persones amb problemes de salut mental. També per la tasca de suport amb les famílies de les persones ateses per la Fundació.

Entre les qüestions en què la seva tasca és més rellevant, destaca efectivament l'impuls d'iniciatives d'economia social que permetin contribuir a aquesta inserció laboral, a aquesta confiança en les capacitats de les persones per una societat més rica i inclusiva, el que es tradueix en una activitat d'inserció laboral, en alguns casos, a través de centres de treball especial. Que és cert que el grau d'exigència laboral és cada cop més elevat, no només els ritmes, també les jornades, els torns de treball, la hiperconductivitat vinculada i no tothom, com a mínim, no sempre o no en una fase inicial pot accedir directament a un lloc de treball, sinó que necessita de la utilització d'aquests elements, en alguns casos, com a eina pont i en d'altres com a element de caràcter més estable o més estructural per tal de poder desenvolupar la seva tasca laboral.

Posaven vostès de relleu diverses problemàtiques a les quals hem anat assistint amb preocupació els últims mesos i que, en certa manera, posen en risc la continuïtat d'aquesta tasca d'inserció. En alguns casos, estem parlant de les modificacions de les bases de la subvenció d'equips multidisciplinaris de suport, que és cert que afecten de manera directa i significativa la forma com es calcula la quantia de l'ajut per cobrir les despeses de personal de suport. Si una de les qüestions clau en una activitat d'aquestes característiques és precisament el personal.

I segons aquestes noves bases, la quantia de la subvenció passaria a determinar-se segons la plantilla existent en una data concreta de l'any, que si no em falla la memòria és el 22 de setembre, sense tenir en compte els moviments de plantilla que pugui haver al llarg de l'exercici. Respecte a quina és la modalitat que consideren vostès que podria ser més adient per determinar aquesta variable de càlcul.

I d'altra banda, també en aquesta modificació, quan una persona està de baixa, sigui per un període curt o per un període llarg, la subvenció deixa de cobrir el percentatge del personal de suport corresponent a aquella persona durant aquell temps. I també, doncs, volíem fer referència al fet que, lluny de complir el compromís –i acabo, presidenta– d'incrementar aquesta subvenció per afavorir una millora de salaris dels professionals, en canvi el càlcul s'ha fet segons uns criteris que el que fan és reduir l'import percebut i, fins i tot, desapareix el concepte del deu per cent per despeses indirectes, fet que dificulta la gestió de la subvenció.

Si poden compartir amb nosaltres quines creuen que serien les mesures a adoptar o quins haurien de ser els criteris a seguir per tal de poder donar una millor cobertura a les activitats a través d'aquest càlcul, sense deixar de banda els retards injustificats en el pagament de les subvencions durant el transcurs del 2025, el que s'està traduint, doncs, en una situació molt difícil econòmicament de les entitats del sector.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada Lozano. Ara és el torn de paraula del Grup Parlamentari de Junts. Diputada Domingo, quan vulgui.

Ennatu Domingo i Soler

Gràcies, presidenta. Des de Junts, agraïm la compareixença del senyor Piñol i el senyor López i també la resta de l'equip i la feina que fan tan necessària en l'àmbit de la inserció laboral, generant oportunitats per a persones amb discapacitat i en situació de vulnerabilitat.

Com saben, des de Junts creiem que és essencial que les empreses tinguin un impacte social i que s'impliquin en la garantia de drets i la cohesió social, i vostès crec que són l'exemple a què la col·laboració pública o social funciona. Ara bé,

funciona quan l'administració també compleix la seva part. I, per tant, estem contents que hàgiu posat sobre la taula la problemàtica de la reducció del vint per cent de les ajudes als equips multidisciplinaris i també que encara els imports de les subvencions del 2024 i el 2025 encara no s'han pagat.

Des de Junts, hem estat seguint aquesta problemàtica bastant de prop, parlant amb centres especialitzats de treball i, de fet, hem registrat preguntes escrites al Govern perquè pugui respondre totes aquestes preguntes. I ens sembla sorprenent que, per una part, el Govern sigui un dels que ha augmentat aquest pressupost per polítiques socials, però al mateix moment que hi hagi unes retallades en un àmbit tan important com és la inserció laboral de les persones amb situació de dependència i discapacitat. I, per tant, crec que és essencial que aquestes persones tinguin l'acompanyament perquè puguin mantenir una vida digna i al més normal possible.

Després jo m'havia preparat unes preguntes que heu tocat una mica, però crec que també us vull donar l'oportunitat d'expandir. La primera és: Com creuen que el seu treball pot contribuir des de la pràctica a la futura reforma de suports personalitzats i pressupostos personals? Això ens agradaria saber la vostra opinió perquè és un treball que volem fer des del partit.

Quin suport institucional consideren imprescindible perquè Àuria pugui continuar generant cohesió i oportunitats en el territori, a part de l'àmbit pressupostari que hem esmentat ja. I, en tercer lloc, quin és el llindar de finançament i estabilitat que consideren indispensable perquè Àuria pugui garantir no només continuïtat sinó un horitzó i futur a aquests projectes de suport a les persones amb situació de dependència.

I, finalment, també heu esmentat la problemàtica de la burocratització, aquest laberint administratiu. M'agradaria saber quines solucions proposaríeu des de la vostra perspectiva perquè les persones no hagin de trobar-se aquesta barrera a l'hora de demanar el suport necessari per part de l'administració.

I amb això ho deixo per les vostres respostes.

Moltes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, diputada Domingo. Ara és el torn de paraula del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana. Diputada Driouech.

Najat Driouech Ben Moussa

Gràcies, presidenta. Jo, primer, també m'hi sumo als agraïments que han fet les companyes que m'han precedit i també compartir aquest reconeixement que d'alguna manera ens ha expressat el senyor Piñol a la seva exposició. Crec que sovint no som massa conscients de la importància que té o que tenen al nostre país els centres especials de treball. I ho dic perquè conec molt bé de prop la feina que fan, perquè tinc familiars que fa molts anys que l'únic espai on poden estar és un centre especial de treball, perquè en una empresa ordinària evidentment que és impossible. I crec que el que avui vostès ens exposen a nosaltres, ja ens ho havien explicat.

La setmana passada, els representants de la DINCAT es van reunir amb el grup d'Esquerra Republicana. També ens van alertar de la dificultat que tenien a l'hora de poder fer front a la despesa de les nòmines dels professionals. Aquest *gap* pressupostari en el qual l'administració, el que li correspon pagar no ho està fent i, a més a més, fa que les entitats demanin crèdits per poder fer front al pagament corrent de les nòmines.

Nosaltres també el vam recollir, el vam enregistrar també a diferents preguntes parlamentàries. Avui també tornarem a fer el mateix exercici. Preguntarem al Govern realment quina resposta té per a aquesta situació i també valorarem altres iniciatives legislatives que podem fer com a grup parlamentari.

Jo voldria també fer diferents preguntes, perquè se m'acaba el torn, en dos àmbits molt específics. El primer és: Com podíem fer per poder generar una consciència social més inclusiva des del vostre àmbit d'expertesa? O quines accions haurien de fer els governs per poder generar aquest clima i aquesta consciència real que som una ciutadania que exercim la inclusió com a dret? I que entenem i coneixem què vol dir realment la inclusió real tant en l'àmbit dels centres especials de treball com en qualsevol àmbit que té a veure amb el món o amb l'àmbit de la discapacitat.

I l'altra pregunta que també els hi plantejava és: ens agradaria saber... Vostè ha dit: «Nosaltres, quan sortim de Catalunya i anem a la resta de l'estat o a Europa, som

referents». A mi m'agradaria a mi la veritat que he de reconèixer que és un tema, com a treballadora social, que em fa molta il·lusió que un compareixent digui això. M'agradaria saber en què ens reconeixen a l'àmbit de la inclusió més enllà de Catalunya.

Moltíssimes gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada Driouech. És el torn de paraula del Grup Parlamentari del Partit Popular, diputada Pajares.

M. Belén Pajares Ribas

Moltíssimes gràcies, senyora presidenta. Agrair les explicacions i la compareixença dels representants d'Àuria Fundació i també de les persones que avui ens acompanyen en nom de l'entitat. I sobretot agrair-los la seva feina, això és el més important de tot, amb un objectiu molt lloable que és la inserció laboral de les persones amb discapacitat. Vostès ho han explicat. És el primer pas, el treball, el tenir treball, per assolir la igualtat d'oportunitats.

Jo agraeixo, senyor Piñol, que ens hagi parlat tan clar perquè és la manera que, si més no, intentem ajudar. Si anem amb masses floritures segurament no entendrem res del que vostès estan vivint. Vostè ens parlava –jo faré només un apunt perquè moltes coses ja s'han plantejat– ens parlava del que ha suposat els increments dels salaris mínims interprofessionals, una mesura que en determinats casos acaba sent contraproductiu. Jo sí preguntaria respecte al que suposaria una possible reducció de l'horari. Ja li dic perquè abans de l'estiu compareixia una fundació que ens alertava dels perjudicis si s'aprojava una reducció d'horaris –que finalment no ha estat així– perquè normalment amb el que els costava trobar treballadors, personal de suport, doncs això ja complicava molt més la reducció d'horaris a l'aconseguir persones, sobretot de personal de suport, perquè moltes de les persones amb discapacitat necessiten una atenció vint-i-quatre hores.

Moltes coses, ja he dit abans, ja s'han plantejat, i, per tant, deixo aquí la meua intervenció.

Moltíssimes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, diputada Pajares. No hi ha Vox. Passaríem doncs al torn de paraula del Grup Parlamentari de la CUP, diputada Castillejos.

Maria Pilar Castillejo Medina

Sí, gràcies, presidenta. Moltes gràcies per la vostra compareixença i per la presentació que ens heu fet. Des de la CUP creiem que parlar d'inserció laboral de persones amb discapacitat i en situacions de vulnerabilitat no n'hi ha prou amb valorar experiències puntuals, sinó que també cal aquesta anàlisi del que està fallant estructuralment amb el sistema públic d'ocupació, amb els serveis socials i també amb el sistema de provisió que també estem discutint, perquè creiem que... Agraïm molt la perspectiva que ens ha portat, però crec que cal fer una anàlisi com més estructural del problema que tenim, perquè realment hi ha un problema greu amb això.

La vostra entitat treballa en un territori, a l'Anoia, que té una taxa d'atur estructural, un pes important d'economia industrial i logística i en tot aquest context, en aquest sector, l'accés al treball de persones amb discapacitat és insuficient i molt desigual. Ens preocupa també el que passa també amb altres àmbits del sistema de cures, que moltes iniciatives que haurien de ser estructurals, que haurien de ser públiques no compten amb aquest finançament estructural que caldria.

I acabem. Dependent d'una constel·lació d'entitats que assumeixen funcions que haurien de quedar garantides des d'un primer moment, nosaltres creiem que pel sector públic, però que haurien de quedar garantides des d'un primer moment. També ens preocupa que quan parlem sovint de l'ocupació de persones amb discapacitat, el que ens preocupa és rebaixem els objectius i ens quedem amb ocupar-los, en lloc de garantir drets, estabilitats i salaris dignes també de les persones a les que ocupem.

Heu parlat de la vostra preocupació per l'increment del salari mínim. Creiem que calen itineraris reals d'emancipació més enllà de l'ocupació inicial que els podem donar i creiem que el risc de no tenir aquesta visió a llarg termini acabem generant circuits segregats i no inclusius en el mercat laboral.

Us volia adreçar algunes preguntes perquè amplieu ara amb aquest segon torn. Aquesta manca d'estabilitat en el finançament que heu explicat, quins impactes té aquesta incertesa pressupostària en la vida laboral de les persones a les que acompanyeu? No només en el vostre funcionament, sinó en les seves vides laborals.

També, les persones que participen en els vostres programes, quines possibilitats, quins percentatges, com s'estan després accedint a ocupacions ordinàries estables més enllà del treball protegit? Si identifiqueu barreres específiques en relació amb les empreses al vostre territori, a l'Anoia, que dificulten aquesta inserció. I també quines són les vostres propostes per avançar cap a un model comunitari, garantista, públic, d'acompanyament laboral de les persones amb discapacitat?

Gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, diputada Castillejos. No hi ha ningú d'Aliança Catalana, per tant, passàriem al Partit Socialista i Units per Avançat, el diputat Riba.

Jordi Riba Colom

Moltes gràcies, presidenta. En primer lloc, gràcies a les persones que han vingut en nom i representació de l'entitat Àuria, especialment a Albert Piñol, el seu responsable, que la seva aportació ha posat llum a una realitat, a una doble realitat, per una banda, al paper transcendent dels centres especials de treball com a entitats que desenvolupen una tasca de caràcter social i econòmic, econòmic i social, en el nostre territori important, i alhora també de quines són les dificultats i els reptes que en aquests moments està vivint o patint el sector.

Una entitat, des del 1972, amb més de cinquanta anys a la seva esquena, que ha tingut una gran capacitat d'adaptació a diferents vicissituds socials, econòmiques, que ha estat capaç de transformar-se i d'adaptar-se en aquesta realitat, en aquest nou repte, i buscant sempre aquesta doble o triple missió de ser una entitat sense ànim de lucre, amb una vocació social d'oferir oportunitats laborals, perquè, com vostè ha dit, el treball dignifica i dignifica a tothom, a totes les persones, indistintament de quina sigui la seva situació, també a les persones amb discapacitat; de fer-ho en un entorn, de voler ser una entitat responsable des de

l'àmbit econòmic, per tant, participar també activament, sense perdre mai de vista aquesta primera vocació de caràcter social.

En aquest sentit, és evident que hi ha uns problemes, vostè els ha exposat com manifesta claredat, claredat meridiana. Volia, en aquest sentit, fer algunes preguntes, algunes consideracions en relació als EMS o als USAPs, aquest vint per cent de retallada, voldria preguntar si és en el mòdul, és a dir, en la percepció unitària que cada una d'aquestes unitats de suport ha estat finançada per les entitats, o si la retallada aquesta fa referència al volum total de recursos que es destinen a aquest fi. És evident que, des del punt de vista de les entitats, el que s'ha de tenir en compte per a l'exercici d'aquesta responsabilitat social i econòmica és el compte d'explotació, que aquests balanços estiguin sanejats per poder desenvolupar, continuar desenvolupant aquesta funció.

En segon lloc, en relació a l'endarreriment del finançament, pel que hem sabut, hi ha en curs un canvi de model, també un endarreriment a la convocatòria, que ha generat uns costos financers –vostè els ha avaluat en aquests 3 milions– però un canvi en el model en el sistema de pagament, que preveu o pretén, a efectes de l'any vinent, una altra cosa és aquests costos de finançament que hi ha aquest any, si aquest canvi millorarà la situació.

En tercer lloc, voldria fer referència a aquest element que vostè ha comentat, del SROI, del sistema d'avaluació. Àuria és una entitat que s'ha preocupat per aquesta avaluació de l'impacte que la feina que vostès desenvolupen té, no només a nivell social, també a nivell econòmic, si ens podria ampliar una miqueta aquest contingut.

I per últim, i acabar, en aquest moment el Parlament està desenvolupant una tasca legislativa important, especialment una triada que configura la llei d'economia social, la llei de provisió i la llei del tercer sector, com, des del desenvolupament d'aquesta tasca legislativa, podem ajudar en especial pel que fa a la llei de provisió, quina relació, quin impacte pot o hauria de tenir en l'àmbit dels centres especials de treball?

Moltes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, diputat Riba. De nou és el torn de paraula dels compareixents amb un torn de paraula de deu minuts.

Albert Piñol (gerent de Taller Àuria)

Moltes gràcies, il·lustres diputats i diputades. Permetin que, en lloc de respondre un per un, faci una resposta general a diferents temes que han plantejat i que entenc que la resposta és compartida per diversos.

Començaré bàsicament per un tema de la burocratització. Hem de predicar amb l'exemple. El que volem és que l'administració sigui un bon gestor, no demanem res més. Demanem que si la convocatòria és pel 2025 la convocatòria no es convoqui o no es publiqui el mes d'octubre, si és una convocatòria que paga nòmines des del mes de gener. Demanem que la convocatòria es pugui publicar tenint en compte que hi ha els fons previstos en el pressupost, que es pugui publicar de manera més anticipada.

És a dir, no demanem res més que l'administració faci bé la seva feina, que siguin uns bons gestors, de la mateixa manera que nosaltres hem de ser uns bons gestors per administrar els recursos de les nostres entitats. Per què? Perquè cada mes hem de pagar nòmines, hem de pagar proveïdors, hem de pagar hisenda. Per tant, hem de gestionar bé els nostres recursos. Només estem demanant que l'administració faci el mateix i que prediquin l'exemple, com a mi sempre m'havien ensenyat a casa nostra.

Predica amb l'exemple i fes allò que tu voldries fer perquè els altres facin el mateix. Per tant, és el tema de la desburocratització és molt fàcil. Senyors de l'administració, gestionin bé els recursos, els tenen. Només demanem que no ens posin en un ofec financer a l'hora de publicar les convocatòries, perquè els pressupostos hi són.

Pel que fa al paper de l'administració, què ha de fer l'administració per fomentar la inclusió laboral? El mateix. La llei de contractes del sector públic preveu la reserva de contractes. M'agradaria saber quin és el percentatge de reserva de contractes que tenen totes les administracions. Per tant, si volem que la nostra societat avanci en drets i avanci en inclusió, els estic demanant el mateix: Prediquin amb l'exemple. Reservin en els seus pressupostos una xifra de contractes reservats per entitats de

l'economia social, no per Àuria, per l'economia social, per ser corresponsables de la feina que estem fent nosaltres.

Jo em faig un tip d'anar ajuntament per ajuntament, consistori per consistori, per explicar que la llei de contractes del sector públic preveu la reserva de contractes. No els estic dient, en cap cas, que m'ho reservin per mi. Els estic dient que apliquin aquesta clàusula perquè això permetrà que persones del seu municipi amb risc de vulnerabilitat puguin tenir una feina en el seu propi municipi, ja sigui en contractes de jardineria, de neteja, de manteniment, diversos... És a dir, el que estem demanant és que des de l'administració ja es disposen d'eines, que s'apliquin. Hi ha molts interventors, secretaris, que avui en dia tenen molta desconexió del que implica la llei de contractes i de què impliquen aquestes clàusules de reserva social.

Aquestes clàusules de reserva social ens permeten que l'administració sigui corresponsable de la nostra missió. Nosaltres, quan els diem que fem perfums, que fem iogurts, que fem patates... No és que la nostra intenció sigui créixer, créixer, créixer. Anem a intentar fer quants més perfums millors. No, no. La nostra intenció és tenir projectes per generar ocupació, perquè recordin que nosaltres fem perfums com a instrument per donar resposta a la nostra missió social, que és generar ocupació per a col·lectius vulnerables.

Aquesta feina que fem nosaltres, les administracions la poden complementar amb contractes reservats o aplicant les clàusules socials. Per tant, l'administració té una eina al seu abast que considero que s'ha de fer pedagogia a nivell més d'interventors, secretaris, tècnics i inclús els propis regidors, perquè apliquin aquesta eina sense por, perquè hi ha exemples d'èxit. Igualat és un exemple d'èxit. El manteniment dels parcs i jardins d'Igualat està fet per entitats socials. El manteniment de parcs i jardins de l'Ajuntament de Piera, igual. L'Ajuntament de Calaf, l'Ajuntament de Torà. Però és que parlàriem de Vilafranca, parlàriem de Manresa, parlàriem de molts altres municipis que ja són pioners en aplicar clàusules socials. Però estem parlant de casos puntuals, de casos concrets. No estem parlant de tota l'administració.

Sí que hi ha un sostre o un objectiu que és el dotze per cent que els contractes reservats arribin a aquesta xifra. M'agradaria saber quines xifres estem, però ja et

diria jo que estem molt lluny d'aconseguir aquest dotze per cent. Però ja no es tracta d'arribar al dotze per cent. Es tracta que fem pedagogia a aquelles persones que puguin aplicar aquestes clàusules, perquè quan a l'hora de licitar un contracte, prevegin aquesta opció.

Respecte a la pregunta dels EMS, jo crec que la diputada il·lustre senyora Lozano ho ha explicat molt bé. Bàsicament el que han fet és retallar d'una manera encoberta els recursos que podem accedir als centres de treball. És a dir, han posat una data a de tall, que és el 22 de setembre, que vol dir que una persona que l'hem atès des de l'1 de gener fins al 31 d'agost, perquè el 31 d'agost aquella persona ha fet un salt a l'empresa ordinària, doncs tot l'acompanyament que li hem donat a aquella persona queda fora de la subvenció, perquè la data a de tall és el 22 de setembre. Una cosa insostenible.

O una persona que decideix iniciar un procés de jubilació el mes de juny, doncs aquesta persona, com que el 22 de setembre ja no està a la nostra plantilla, per tant, no podem accedir a les hores de suport que li hem donat des del mes de gener fins al mes de juny. Per tant, això és la realitat de les noves bases dels EMS.

Per tant, els EMS han comportat dos tipus de retallades. Una, que han posat una data a de tall. El 22 de setembre mirem quina plantilla teniu i, en funció d'aquesta plantilla, mirem quin és l'import que podeu accedir, tenint en compte que si la plantilla anterior al 22 de setembre li heu donat un suport i ara no és a la vostra plantilla per jubilació, per baixa, per traspàs a l'empresa ordinària, no podem accedir al finançament de les hores de suport que li hem donat pels professionals de la nostra entitat.

I l'altre tema important és el tema de les baixes mèdiques. A nosaltres, l'administració ens obliga que el personal de suport, psicòlegs, pedagogs, treballadors socials, estiguin contractats en un contracte indefinit, però ens diuen que si una persona està de baixa, aquesta persona, les hores que li hauria de donar d'atenció, no compten. Però en canvi hem de tenir el professional contractat tot l'any, per tant és un contrasentit. En què quedem? Professional contractat tot l'any, però si la persona està de baixa no li dones suport. Quan moltes vegades el suport a la persona el necessita quan està de baixa, perquè realment el que intentem és veure

què li passa, veure com el podem ajudar i veure com es pot reincorporar al més aviat a la feina. Per tant, la retallada ha estat doble.

Pel que fa al finançament i al que em comentava la senyora diputada del grup del Partit Popular respecte a l'increment de salari mínim, nosaltres hem estimat, a nivell de sector, que la xifra actual de subvenció que reben els centres especials de treball, que està entre un cinquanta i un seixanta per cent, per poder subsistir els increments de salari mínim que s'han produït en els últims anys, hauria d'arribar com a mínim al setanta per cent. Amb aquest setanta per cent podríem, d'alguna manera, compensar aquests increments que s'han anat produint en els últims anys de salari mínim. Per tant, és una mica l'estimació que hem fet des del sector per arribar al setanta per cent. Recordo que havíem arribat al setanta-cinc per cent. És a dir, fa anys els centres especials de treball cobràvem una xifra del setanta-cinc per cent de la subvenció de salari mínim.

A dia d'avui estem a un vint per cent de les persones amb discapacitat física i entre un cinquanta i un seixanta per cent de les persones amb discapacitat intel·lectual. Per tant, setanta-cinc, hem baixat i ara estem a seixanta. Per tant, no es tracta d'arribar al setanta-cinc, que estaria molt bé, però som conscients que amb una xifra del seixanta per cent seria una molt bona mesura pel sector.

Pel que fa al model de suports personals, això m'agrada molt que m'ho pregunti, perquè és un model que realment l'implanten en altres països d'Europa i és el model que nosaltres li diem de la motxilla. Què vol dir el model de la motxilla? La persona porta una motxilla amb els seus ajuts i la persona pot anar a treballar allà on sigui amb una sèrie d'ajuts que van vinculats a la persona i no al centre. Clar, és un model que jo crec que seria un avanç significatiu. Per què? Perquè el més important és la persona, no el centre.

Per tant, nosaltres el que volem és que les persones tinguin la millor atenció i si aquesta ajuda la porta la persona, la persona podrà decidir quin és el millor suport que necessita en el seu moment vital. Els centres especials de treball són un instrument. Hi ha l'empresa ordinària, hi ha les empreses d'inserció, hi ha els centres especials de treball. Per tant, nosaltres en el fons aquí estem parlant ara mateix dels centres especials de treball. Però si la persona portés la motxilla, la persona podria

anar a l'empresa ordinària i podria dir: No, escolta'm, jo tinc aquesta motxilla amb aquesta ajuda que em pertoca per poder treballar a l'empresa ordinària.

I això ho lligo, com comentava el diputat senyor Jordi Riba, en el procés de concertació. És a dir, hi ha molts serveis de suport que podrien entrar a la llei de concertació i nosaltres donem el suport a les persones independentment d'on estiguin treballant. Poden treballar a l'empresa ordinària i, per tant, el suport se'ls dona a aquelles entitats que tenen uns equips amplis per donar servei a les persones ja sigui al centre especial de treball, a l'empresa d'inserció o a l'empresa ordinària.

Una mica va en línia amb el que comentava vostè, que realment si la persona tingués aquesta motxilla o tingués aquestes ajudes com a persona, les podria utilitzar de manera independent i no estaríem lligats a un model en què les persones han d'anar o al centre especial de treball o a l'empresa d'inserció, perquè després ens passa el que ens diu Europa.

Què ens diu Europa? És que som sectaris, perquè les persones estan al centre especial de treball i, per tant, no tenen possibilitat o capacitat de poder transitar cap a l'empresa ordinària. Per tant, li agraeixo la intervenció que ha fet perquè en aquest sentit sí que seria una aposta i que des del sector veuríem amb molt bons ulls.

I finalment tenia apuntat també el tema de l'SROI. L'SROI és un estudi que hem fet bàsicament per venir aquí i per dir-los el que els hem dit. Senyors, una inversió d'un euro en un centre especial de treball comporta un estalvi important per a l'administració pública. O sigui, no es preocupin d'invertir en centres especials de treball perquè quan més hi inverteixin, més estalvi tindrà l'administració.

Com es calcula aquest estalvi? Hi ha dos tipus d'estalvi. Un estalvi tangible, és a dir, aquesta persona paga els seus impostos, aquesta persona té una nòmina, paga el seu IRPF, per tant, l'administració recapta pel fet que aquesta persona tingui una nòmina. Aquesta persona té uns recursos, té uns ingressos, consumeix, fa la seva vida amb total normalitat, per tant, té uns ingressos. I uns recursos intangibles. Què implica que la persona estigui vuit hores ocupada amb la seva salut mental? O què implica que aquesta persona que estigui ocupada no hagi de fer ús dels serveis sanitaris o dels serveis socials?

Per tant, tot això, si ho quantifiquem en un sistema força complex, que ens permet monetitzar quin és aquest impacte en la millora del benestar o de la qualitat de vida d'aquestes persones, ens surt aquest indicador, que tenim un estudi que si volen els hi puc fer arribar, en el qual per cada euro invertit en un centre especial reverteix directament en l'administració en un estalvi de més de quatre euros. Per tant, senyors i senyores, no té sentit retallar la inclusió laboral retallant els diners que reben els centres especials de treball.

I crec que no em deixo res perquè crec que tot ho he anat intentant respondre amb aquestes anotacions. I crec que ja em passava temps, per tant, gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies per les seves respostes. Deixaríem aquí aquesta compareixença i donaríem de nou gràcies al seu president, al senyor José López i al seu gerent, l'Albert Piñol. Moltes gràcies per les explicacions tan clares.

Ràpid de dos minuts i comencem amb votacions i propostes de resolució.

La sessió se suspèn a... i es reprèn a...

La presidenta

Passaríem ara, quan tothom estigui assegut, si us plau. Passaríem a fer les votacions. Ho hem parlat prèviament. Algun comentari?

Mónica Ríos García

Sí, presidenta, disculpi. Abans per anunciar substitucions per les votacions, la diputada Gisela Navarro substitueix la diputada Judit Alcalá i s'ha d'incorporar ara la diputada Susanna Martínez, que retorna a la comissió.

La presidenta

Algú més, si us plau?

Najat Driouech Ben Moussa

Presidenta, jo no sé si a la resta els hi semblaria bé, no ho he comentat abans, però si podríem, per exemple, ja que comencem a votar, si podem avançar i votar també

el tema de la GAES i ens ho traiem de sobre i ens centrem en les propostes de resolució, si us semblaria bé.

La presidenta

Sí, sí, a les dues. Per ordre del dia de la convocatòria és tot seguit.

Najat Driouech Ben Moussa

No, no. Primer van les PRs, després de les sol·licituds de compareixences, jo, si a la resta de diputats i diputades i portaveus els hi sembla bé, ho dic per... *(Veus de fons.)* No, les PRs no estan al final, les PRs són...

La presidenta

Al mig.

Najat Driouech Ben Moussa

Al mig. Si ho creieu oportú i no és molèstia, jo us demanaria que si poguéssim votar tot i així ja ens centrem en les propostes de resolució.

La presidenta

Em sembla oportú. Sí? Sí? Perfecte. *(Pausa.)*

Ara la lletrada em comentava que com sempre fem votacions amb dos blocs i com no hi ha Vox en aquests moments, no... *(S'esdevé un intercanvi de mots entre alguns diputats.)*

La presidenta

Per anar ràpids. És el tema de les pròximes compareixences. O votem igualment, decauen igualment o decauen directament i només fem una votació d'un bloc. *(Veus de fons.)* Sí. Ara anem al primer punt que són les sol·licituds de compareixença i sol·licituds de sessions informatives, que fem una sola votació perquè no hi són. Decaurien igualment. O algú les vol votar?

Núria Lozano Montoya

En parlem de les dels grups absents?

La presidenta

Sí. No. D'acord. Doncs anem directe a la votació.

Ara ja estem quasi tots. Passaríem a votar per blocs les sol·licituds de compareixença i sol·licituds de sessions informatives.

M. Belén Pajares Ribas

Senyora president, si em permet.

Sol·licitud de compareixença (retirades)

356-01197/15 i 356-01198/15

Perquè hem retirat o retirarem, ho faig ara *in voce* la 15 i la 16 de sol·licituds de compareixença, perquè ja queden subsumides a la 13 i a la 14.

La presidenta

Perfecte.

Doncs passarem a votar amb aquest canvi, la 3, la 6, la 11, 12, 13, 14, 17 i 18. Sí?
D'acord.

Vots a favor?

La 13, la 14, la 17 i la 18. La 15 i la 16 acaben de ser retirades. D'acord. Unanimitat.
Són 16 vots. D'acord.

Passem a la segona votació. Els punts 4, 5, 7, 8, 9 i 10.

Vots a favor?

Dos vots a favor.

Vots en contra?

Catorze vots. D'acord.

Ara, a petició de la diputada Driouech, passaríem a la votació... Sí?

Mónica Ríos García

Si em permet, presidenta, només de la que hem aprovat ara amb les votacions del punt 6 de l'ordre del dia, la sol·licitud de compareixença d'una representació de

l'Associació Lúdica de Diana..., la Diana, perdó, davant la Comissió de Drets Socials, perquè informi sobre la funció del casal social dels infants a Girona i Salt, si seria possible traslladar-la a la Comissió d'Infància.

La presidenta

Hem de fer la consulta legalment si s'ha de tornar a entrar o no? No cal?

Mónica Ríos García

No es pot traslladar a la Comissió d'Infància. Bé, doncs la deixem. D'acord. Gràcies.

La presidenta

O la donem de baixa i la sol·liciteu per la comissió?

Mónica Ríos García

Bé, de moment deixem-ho així i ho valorem.

La presidenta

D'acord. Ara passàrem a fer les votacions del projecte de llei dels instruments de provisió del sistema públic. Teniu tot el llistat que hem treballat perquè hi havia alguna repetició. Llavors, si proposem fer un bloc d'aprovacions, que són audiències de compareixença i la resta serien per escrit dels diferents punts, d'acord?

(La lletrada intervé sense fer ús del micròfon.) D'acord. Anem a especificar les que són per escrit i que siguin votades. Les que serien per escrit serien la 1, la 2, la 4, la 5, la 6, la 7, la 9, la 10, la 16, la 18, la 23, la 24, la 25, la 31, la 32, la 33 i la 34. Sí? D'acord. Doncs passem a votar-les. *(La lletrada intervé sense fer ús del micròfon.)*

Ah, d'acord. Per fer la votació en conjunt, em comenta la lletrada, i la resta serien per escrit. I després en relació la 11, la 15 i la 36 es modificaria el nom del proponent i es posaria una paraula genèrica de representant de l'entitat. D'acord?

I després també per incloure dintre d'aquesta votació, en el cas que hi haguessin incidències i que anessin sortint, es votaria que no als ponents, es delega la ponència aquests canvis posteriors a partir d'avui, si hi hagués alguna incidència. Sí? Doncs faríem tots aquests punts comentats en una sola votació.

Vots a favor?

Unanimitat. Setze vots a favor. Perfecte.

Ara passaríem doncs a les propostes de resolucions. Com s'ha incorporat Vox, seguim per ordre, l'establert inicial.

Proposta de resolució sobre el tancament del centre residencial de primera acollida del carrer del Cister, de Barcelona

250-00418/15

I, per tant, aniríem al punt 19, amb la proposta de resolució sobre el tancament del centre residencial de primera acollida al carrer Cister, de Barcelona. Començaria el grup proponent, tres minuts. Diputada Garcia.

María Elisa García Fuster

Un segundín, por favor. Bien, sí. Gracias, señora presidenta. En marzo del 2023 el Ayuntamiento de Barcelona anunció la ampliación del centro residencial de primera acogida de la calle Cister número veinte, un equipamiento que originalmente estaba destinado a la atención de mujeres sin hogar y cuyo responsable es el Consorcio de Derechos Sociales de Barcelona y, por tanto, una participación importante es de la Generalitat de Cataluña.

Este centro, colocado enfrente de un colegio de niñas y de la Universidad de Psicología y Derecho y Ciencias del Deporte Ramon Llull, no dio ningún problema en un principio hasta que el Consorcio de Derechos Sociales de Barcelona, junto con el Ayuntamiento, decidieron cambiar su uso de mujeres vulnerables a menas. Y pasó lo que pasa siempre cada vez que ustedes colocan un centro de menas: agresiones, robos, intimidaciones a los estudiantes y vecinos. Persiguen a las niñas cuando salen de clase, se drogan y cada día tiene que intervenir la Guardia Urbana. Incluso uno de los días se llegaron a colar en el colegio, colmando la paciencia de los padres y vecinos.

En varias ocasiones se ha exigido su cierre o sencillamente que retomen las funciones de origen, es decir, para mujeres vulnerables. Pero lo cierto es que el señor Collboni considera que este centro debe estar atendido o debe estar utilizado

por los menas y, como resulta que estos centros de menas le pillan lejos de su domicilio, pues ha hecho oídos sordos.

No estamos hablando de un problema estético, estamos hablando de un problema de seguridad. Todos, absolutamente todos, incluso los grupos aquí presentes que niegan la relación entre inseguridad, violencia o delincuencia y estos centros de menas saben perfectamente de lo que estamos hablando. El señor Collboni y el señor Illa están poniendo en peligro a nuestras hijas, a nuestras mujeres y a todos los vecinos de Barcelona y especialmente de la zona de Sarrià-Sant Gervasi donde está ubicado este centro de la calle Cister.

No les vamos a pedir que trasladen a estos menas a cualquier otro sitio de la ciudad donde continuarán delinquiendo, drogándose o acosando a vecinos o a mujeres y niñas. Les estamos pidiendo que los saquen de España. Ahora que ustedes gobiernan, los socialistas junto con los separatistas, que son los responsables de la seguridad de los españoles, las exigimos que devuelvan a estos menas a sus países de origen, con sus padres. Y si ya acumulan delitos, como ocurre con la gran mayoría, se los entreguen a las fuerzas de orden de su país.

No los queremos aquí porque causan problemas allá donde ustedes los ponen. Y les voy a decir más, si mañana o pasado mañana hay una desgracia cometida por alguno de estos menas, los responsables serán todos ustedes y todos los que no apoyen esta propuesta de resolución.

Gracias.

Agustí Colomines i Companys

Presidenta, diputats, diputades, lletrada, permeti'm intervenir per exposar per què crec que seria un error tancar el centre residencial de primera acollida del carrer Cister al districte de Sarrià-Sant Gervasi.

En primer lloc, cal posar les coses en context. Segons Barcelona Travel, aquest barri és dels més segurs i benestants de la ciutat de Barcelona. S'han qualificat aquestes zones com els barris més segurs, que hi ha amb uns índexs bastant baixos de delinqüència si ho comparem amb altres barris de Barcelona. Així doncs, si s'argumenta el tancament del centre com acabem de veure, per problemes de

convivència o augment de la inseguretat, cal exigir que aquestes circumstàncies demostrin dades, però no sembla que n'hi hagi cap, i vostè, senyora diputada de Vox, tampoc n'aporta gaire més enllà de dir-ho. Que indiquin aquestes dades un sobtat o clar augment delinqüencial a la zona que es pugui atribuir al centre.

Segon punt, és molt probable que la queixa no es refereixi tan sols a incidents culturals, els quals podem exigir o es poden donar en qualsevol lloc i circumstància, sinó al fet que una comunitat de renda alta li digui o li requi que hi hagi un equipament d'aquest tipus al seu costat. Aquest és un fenomen ben conegut, l'ús de l'argument seguretat i convivència com a tapadora per un rebuig que té més a veure amb la por al veí diferent, a la proximitat de les persones que no són de la nostra cultura, simplement per una percepció que això fa perdre prestigi al barri.

La visió aquesta apocalíptica prescindeix d'un fet evident, que és que la delinqüència a Barcelona és d'un 7,3 per cent més baixa en comparació a altres dades del 2019. Vostès proposen aquestes mesures només per buscar el tancament d'un equipament que en algun lloc ha d'estar. Sempre passa el mateix, això, no? Volem les nuclears, però no les volem al costat de casa, evidentment. Volem un centre d'acollida de persones grans, però que tampoc estigui gaire a prop de casa. Volem un psiquiàtric, posem per cas, tampoc el volem al costat de casa. Això és el que passa.

Si l'alternativa és el que acaba de proposar vostè, que és l'alternativa de totes les extremes dretes del món, la catalana o l'espanyola o l'alemanya, que és expulsar les persones vulnerables, doncs, miri, què vol que li digui? És una alternativa impossible.

Moltíssimes gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputat Colomines. Ara és el torn de paraula de la Grup Parlamentari Esquerra Republicana, diputada Driouech.

Najat Driouech Ben Moussa

Gràcies, presidenta. Jo crec que amb la intervenció de la diputada de Vox ens ha quedat molt clar. Ens ha quedat molt clar que no és que estigui gaire preocupada per les persones sense llar, evidentment. No és que estigui gaire preocupada per les

persones vulnerables i gens, gens preocupada tampoc de realment de quina feina està fent aquest centre. Però sí que la veiem preocupada per segurament com pot percebre aquesta sensació d'inseguretat que vostès amb els seus discursos generen en alguna part de la ciutadania del nostre país i entenc que volen que aquesta percepció, que insisteixen hora rere hora, minut rere minut, vídeo rere vídeo, *reel* rere *reel*, que la ciutadania està en perill, que evidentment la seguretat dels barris està en perill i el que volen evidentment jo entenc que amb aquesta proposta de resolució és confirmar aquesta teoria que vostès tant insisteixen en què una part de la ciutadania se l'acabi creient.

I la veiem preocupada, perquè segurament part dels veïns i veïnes d'aquest barri, que com li ha dit molt bé el company que m'ha precedit de Junts per Catalunya, que no és que tingui l'índex de criminalitat més alt ni que estigui dintre dels barris més insegurs del nostre país, perquè vostè insisteix que, arran de la posada en marxa d'aquest centre ho és, perquè és la seva percepció. És la percepció que vol evidentment que una part del país se la cregui. La veiem en aquest sentit preocupada en aquesta línia perquè suposo que evidentment el que vostè aquí no s'atreveix a dir, però ho puc dir, el que vol d'alguna manera o deixa entendre la proposta de resolució que vostè aquí presenta és una mica aporofòbica. Ens ho podem dir: És aporofòbica. És l'odi al pobre.

I, a més, m'atreviré a dir-ho –diputada, ja sé que vostè riu perquè li deu fer molta gràcia això– és morofòbica, sí, senyora. És morofòbica. Vostè i el que vostè representa a la seva formació tenen fòbia al que vostès consideren moro o mora o al que vostès creuen que representa o que es pot semblar el moro o la mora. Això és així, diputats i diputades. I com vostè ha vingut aquí. Ha portat públic per que constati aquesta inseguretat que existeix en aquest barri, nosaltres des d'Esquerra Republicana només li podem dir una cosa: Si vostè està tan preocupada, realment canviï la seva actitud i el seu discurs.

Moltíssimes gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada Driouech. És el torn de paraula del Grup Parlamentari del Partit Popular, diputada Pajares.

M. Belén Pajares Ribas

Gràcies, senyora presidenta. Agradecerle, senyora García, la presentació de la proposta presentada. Es un tema que nos preocupa y nos ocupa al Partido Popular. De hecho, sobre los problemas del centro de acogida de la calle Cister se han presentado diversas iniciativas por parte del Grupo Municipal del Partido Popular de Barcelona, cuatro propuestas en concreto en Casa Gran, en plaza Sant Jaume y también en el distrito de Sarrià-San Gervasi, del cual fui consejera portavoz –por si alguno de ustedes no lo sabe– hasta el 2024. Por tanto, me conozco muy bien el territorio.

Por cierto, senyora García, la moción de la que usted nos habla, aprobada el 29 de octubre el 2024, la presentó el Grupo Municipal del Partido Popular al distrito y fue aprobada con los votos de Junts, señor Colomines, con los de Vox y con los nuestros, por supuesto. Se lo digo por si su consejero –al cual aprovecho para saludarle– no se lo había dicho, pues yo se lo anuncio.

Desde que el centro de acogida de la calle Cister, y esto es lo importante, pasó de ser un centro exclusivo de mujeres sin hogar y víctimas de violencia de género a atender a hombres –fue más o menos en el 2024, a mitad de ese año– lo único que se ha generado son problemas, inseguridad el más importante, incivismo y suciedad, no tan solo en la propia calle Cister, sino también en las calles y plazas de alrededor. En la calle, ya se ha explicado, hay varios colegios y universidades. Han habido casos de niñas que se les ha hecho el *taruj* [# 00:10:21] Pueden buscarlo ustedes en Google y verán de la gravedad de lo que las estoy hablando.

Ante las quejas de los vecinos en la audiencia pública de ese pleno del 29 de octubre, pero también con muchas cartas que han enviado a la consejera, a la regidora de gobierno, a la senyora Gay, explicándole los problemas, lo único que hicieron fue quitar los bancos de la calle Vendrell y que la Guardia Urbana, para evitar amenazas, conflictos y más cosas, vigilara las entradas y salidas del colegio Canigó.

¿Pero qué ocurre el resto de días y los fines de semana que no hay colegios? Pues que tampoco hay policía ni hay ningún tipo de vigilancia y los vecinos tienen miedo de salir de su casa. Y el gobierno municipal siempre las ha dado la espalda y ha

negado el problema hasta el mismo martes en la Comisión de Seguridad –este martes– en la Comisión de Seguridad del Distrito, en el cual, a preguntas de nuestro consejero portavoz, señorías negacionistas, se las dijo que no pasaba nada, que no había ningún problema.

Voy acabando. Hablen ustedes con los vecinos, con el colegio Canigó. Los vecinos no son los de la propia calle, sino de todos los alrededores, de los que viven al lado de los jardines de la Tamarita. Y si no quieren hacerlo, porque yo sé que no querrán porque las explicarán lo que yo acabo de decirles, miren la audiencia pública, que se puede ver en YouTube, donde los vecinos desesperados fueron a quejarse.

Por cierto, nunca más han vuelto a ninguna de ellas ante los incumplimientos del grupo municipal socialista y su absoluto desprecio hacia los vecinos negando la realidad, a los vecinos y a las familias que llevan a esos niños y niñas a los colegios.

Y mire, no es verdad. Nosotros no pedimos cerrar el centro y ya está. Lo que pedíamos, y que fue votada por Junts y por Vox en el plenario de Sarrià-Sant Gervasi, es cerrar el recurso para hombres, que se quede solamente para mujeres, que a los hombres se les dé atención en otro sitio. Y hace poco, en abril de 2025, pedimos en el pleno, en Casa Gran, perdón, en la Comisión de presidencia, que se distribuyeran a otros centros y como no nos hacen ni caso con el tema del centro de acogida de mujeres, pues que se convirtiera en una residencia de mayores. Pero ni así nos han hecho caso ni a nosotros ni a los vecinos.

Gracias, señora presidencia.

La presidenta

Gràcies, diputada Pajares. Ara és el torn de paraula de Comuns, diputada Lozano.

Núria Lozano Montoya

Sí, gràcies, presidenta. A veure, jo comparteixo el que traslladava la diputada Driouech perquè és cert que el text i la literalitat de la proposta destil·len una aporofòbia molt important. Quan s'utilitzen les vies públiques, aquestes s'embruten més. És indubtable. Crec que el que molesta especialment és l'ús que en fan determinats col·lectius vulnerables d'una via pública en una zona benestant i que, per tant, genera entre el veïnat aquest tipus de rebuig, però no perquè hi hagi un

increment de la delinqüència, sinó per quines són les persones que en fan aquest ús. Per tant, crec que no cal incidir més en aquest contingut.

És un supòsit més d'expressió de rebuig del diferent i, sobretot, d'inhumanitat envers les necessitats de les persones que estan en una situació més vulnerable que la que puguem estar les que estem aquí. Per tant, des d'aquesta comissió, crec que no li podem donar empara. En qualsevol cas i, simplement, per posicionar el grup de Comuns, nosaltres expressarem un vot desfavorable.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada Lozano. Ara és el torn de paraula.... No hi ha el Grup Mixt. Per tant, passaríem al PSC i Units per Avançat. El diputat García, si us plau.

Gràcies.

Mario García Gómez

Gràcies, presidenta. Avui ens presenta Vox una proposta de resolució a la qual demana el tancament d'un centre residencial de primera acollida, en aquest cas situat al carrer Cister número 20 de la ciutat de Barcelona i en la que expressa tot el seu ideari, ple de plantejaments antisocials, antisolidaris, racistes i xenòfobs. Evidentment, votarem en contra.

M'explico. El centre residencial de primera acollida és un equipament municipal que fa de servei d'allotjament temporal per persones sense llar al districte de Sarrià-Sant Gervasi i que resta en funcionament des de l'any 2006. Cal posar en valor i molt el tarannà del districte de Sarrià-Sant Gervasi, un dels districtes barcelonins amb més voluntariat i amb més profund i arrelat sentit de la solidaritat i de l'empatia, la qual cosa ens fa sentir molt d'orgull.

La ciutat de Barcelona i la Catalunya que volem construir, ells i el socialista, s'arrela sobre els valors de la inclusió, l'equació social i la solidaritat. I són aquests els principis que han de guiar la gestió dels serveis públics, especialment en l'atenció a les persones en situació de vulnerabilitat. Qui menys té és qui més necessita... Perdó. *(Pausa.)* I cal garantir que els recursos existents s'utilitzen de manera eficient i equitativa i amb un plantejament clar, que s'aprofitin al màxim per donar resposta

a les necessitats reals de la ciutadania i, en primer lloc, a les persones en situació de vulnerabilitat més gran.

Aquesta entenem que és una tasca que ha de ser compartida per totes les ciutats i viles de Catalunya i aquest centre forma part d'aquest model de distribució equilibrada. I què demana Vox amb el Partit Popular, com sempre, fent de crossa? Tancar el servei i deixar de donar suport i atendre les persones més vulnerables de la nostra societat. I ho fan, a més a més, envaint competències que són de caire municipal i criminalitzant i estigmatitzant.

El fet de trobar-se en una situació sense llar no ha de ser detonant d'alarma social i de conflictes. Vox es dedica a anar als barris de Barcelona a atiar focs i allà on poden existir possibles problemes de convivència, via gravació i difusió de vídeos per les xarxes socials, convertir-los en problemes d'inseguretat i estendre així la por en la ciutadania per després poder-la manipular millor. I val a dir que la ciutat de Barcelona, per tal de poder abordar possibles millores de la convivència, estableix a cada territori taules de coordinació, on es comparteixen la informació per part dels diferents agents implicats en la vida de la comunitat: Guàrdia Urbana, neteja, serveis socials. I s'acorda amb propostes de millora, si s'escauen, entre veïns i veïnes i entitats del territori.

Els i les socialistes defensem un model de solidaritat i d'equitat a tots els territoris de Catalunya. Enfront d'això, els plantejaments de la dreta i de la dreta extrema, allò que expressen és una societat insolidària, que amaga la realitat que no li agrada sota la catifa i que vol una segregació dels ciutadans en base a la seva renda i condicions de vida.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputat Garcia. Passarem a la votació de la proposta de resolució que no hi ha hagut cap esmena.

Vots a favor?

Vots en contra?

Tretze vots en contra i 2 a favor.

(Pausa llarga.)

El vicepresident

Passaríem al punt 20 de l'ordre del dia...

**Proposta de resolució sobre les millores al Centre Social i Sanitari
Frederica Montseny, de Viladecans**

250-00473/15

...que és la proposta de resolució sobre les millores del Centre Social i Sanitari Frederica Montseny, de Viladecans. És proposta del Grup Parlamentari Partit Popular, té la paraula la senyora Belén Pajares. Endavant.

M. Belén Pajares Ribas

Gràcies, senyor president. El Centre Social i Sanitari Frederica Montseny de Viladecans està gestionat pel Consorci de Salut i Social de Catalunya, però la titularitat correspon a l'Ajuntament del municipi i a l'antic Consorci Hospitalari de Catalunya. És un equipament que compta amb places de residència assistida, de centre de dia per a la gent gran i centre sociosanitari amb unitats de convalescència, de llarga estada i cures pal·liatives.

Bona part de les places disponibles d'aquest centre són concertades per la Generalitat, bé sigui a través del Departament de Drets Socials i Inclusió o bé a través del Departament de Salut. Des de la seva entrada en funcionament l'any 2007, el Centre Social i Sanitari Frederica Montseny atesa persones grans amb patologies associades a demències, deteriorament cognitiu i necessitats complexes. Però setze anys després de la seva posada en marxa el centre s'ha trobat en una situació no viscuda anteriorment. A l'estiu del 2023 el Govern de la Generalitat, a través del Departament competent en Política Social, va anunciar la seva voluntat de deixar de concertar places residencials per a persones grans dependents en el decurs de tres anys. Això anava de forma gradual.

Això vol dir que la pèrdua d'una part important de l'activitat del centre, ja que s'eliminarà l'àrea de places socials, per a comptar només en places de serveis

sociosanitaris. L'anunci del 2023 i la seva implementació ha sigut un canvi de model per a la residència, que ha vist que només en dos anys han anat partint places públiques residencials per a gent gran en dependència per ser transformades en places sociosanitàries. Ha passat de cent sis residents a cinquanta-cinc residències. Això, a data d'abril del 2024, i actualment les places estan al voltant d'unes trenta.

La pèrdua d'aquestes places ha generat una important alarma social a Viladecans. Davant d'aquesta situació el grup municipal del Partit Popular va presentar una iniciativa a l'Ajuntament de Viladecans que va comptar amb un ampli suport, amb la majoria podríem dir, dels grups municipals. O sigui que existeix un ampli consens polític entorn a aquestes situacions. Un consens que es veu reforçat per la manca de residències públiques al municipi.

Ens explicaven els nostres regidors que hi havia famílies que demanant plaça residencial l'havien obtingut a Artesa de Segre. O sigui, res, al costat. El Parlament de Catalunya nosaltres volem que insti el Govern a revertir de forma urgent aquesta pèrdua de places residencials en finançament públic i que es recuperin les cent dos places residencials de les que estava dotat aquest equipament sociosanitari i també garantir el finançament, perquè no, per les actuals places sociosanitàries del Federica Montaigne. Que es mantinguin les dues opcions.

Sabem que el grup de Junts ens ha presentat una esmena. No l'acceptarem però si de cas en el segon torn explicaré el per què.

Moltes gràcies, senyor president.

El vicepresident

Gràcies, diputada. Ara en nom de Junts que, com deia la diputada, ha presentat una esmena, tindrà la paraula la diputada Noemí Nieto. Endavant.

Noemí Nieto i Fumanal

Moltes gràcies, vicepresident. Aquest centre sociosanitari residencial de Viladecans no és un cas sol a Catalunya. Hi ha més centres on es conviu centres sociosanitaris que són..., depenen del Departament de Salut i tenen finançament de les places de salut amb uns altres barems i després amb places residencials que tenen unes altres característiques. Què passa amb els treballadors si estan en un sol centre? Que

depenen d'un sol conveni. Aquí és el problema. Llavors sempre és el més alt, és el Salut. I per aquesta raó que, al final, quan hi ha la combinació dels dos contractes en un sol centre acaben havent problemes molt econòmics, molt importants de pèrdues i que és l'Ajuntament qui ha de fer front perquè és propietat de l'Ajuntament i propietat del Consorci.

Per tant entenc que, en el seu dia, es va fer un pacte perquè només hi haguessin places sociosanitàries, perquè tingués el centre una viabilitat, perquè entenem que si l'Ajuntament no pot fer front a aquest dèficit, el propi centre ha de ser cent per cent sociosanitari, perquè estigui alineat el conveni laboral que sigui de Salut amb el finançament. Si no, sempre hi ha un desajust.

Llavors aquí estaríem d'acord en què, donades les dades de sobreenvelliment i les llistes d'espera de necessitats sociosanitàries, estaríem d'acord que aquest centre s'especialitzés en aquesta línia d'assistencial sanitària i té sentit. El problema és i ens comuniquen també els regidors de Viladecans que no s'ha treballat del que es va anunciar que les pèrdues de les places residencials serien a través d'una creació d'una residència municipal. Aquí no hi ha hagut seguiment. No s'ha posat en marxa la construcció d'una residència municipal i les cent places no s'han assignat, les places públiques que és el més important, que no es perdi cap plaça pública d'aquestes cent, siguin traslladades, com a mínim, mentre no hi hagi una residència municipal, l'ideal seria que fossin traslladades i concertades a les sis residències que existeixen, que són de diferent titularitat.

Perquè l'objectiu és, i crec que els passos s'han fet malament, un, l'increment de cent places sociosanitàries i que els dos-cents llits estiguin ocupats, perquè aquest centre té dos-cents llits. Que el CatSalut contracta cent places de sociosanitari a aquest centre. Per tant, hi hagi ocupació màxima. I les cent places que fins ara hi havia en aquest centre de l'àmbit residencial siguin repartides a les sis residències actuals o bé que es construeixi una residència, perquè ara mateix el municipi té pèrdues de... De moment, ja porta cinquanta places perdudes de residència i no ha vist incrementat aquestes cinquanta places en concert sociosanitari. Per tant, hi ha un dèficit de moment, i de camí a cent, de moment de cinquanta places.

Gràcies.

El vicepresident segon

Gràcies, diputada. Ara seria el torn del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana. Tindrà la paraula la diputada Najat Driouech. Endavant.

Najat Driouech Ben Moussa

Gràcies, president. Nosaltres, que vagi pel davant que nosaltres votarem a favor de tota la proposta de la diputada Belén Pajares, del Grup Parlamentari del PP. No vam presentar esmenes, però votem a favor perquè és una preocupació que estan també liderant els nostres companys de l'Ajuntament de Viladecans. De fet, aquest mes va a Ple una moció que han registrat el Grup Municipal d'Esquerra, però no compartim la totalitat, diguem-ne, del que plantegen. Però com, tornem a insistir, és un tema que ens preocupa, però des d'una altra perspectiva i que la solució també nosaltres creiem que hauria de ser una altra, creiem que tampoc podem votar en contra.

Mirin, l'atenció a la gent gran i a les persones amb necessitats sociosanitàries crec que tots compartim que és un dels pilars de l'estat del benestar. Un estat de benestar que ha de ser sòlid, just i cohesionador. I a Viladecans el centre sociosanitari Frederic Montseny ha estat durant anys una peça clau en el sistema d'atenció intermèdia i residencial, garantint assistència, proximitat i un model de cura públic de referència del Baix Llobregat sud.

Tanmateix, és un centre que sempre ha estat acompanyat de queixes, neguits i mal manteniment de l'edifici, sempre amb manca de transparència. A més els darrers mesos també ha generat una situació de manca d'informació, inquietud social i preocupació entre els familiars i les famílies i el personal i la ciutadania arran del procés del tancament progressiu de les places residencials del centre, indicat també pel Consorci Salut i Social de Catalunya. Un procés comunicat parcialment en ple mes d'agost i que va provocar confusió, desconfiança i una sensació de manca de transparència institucional.

Segons el relat posterior portat per la Generalitat i també que ja s'havia sol·licitat la renovació de les places residencials de les places sociosanitàries, al·legant que l'edifici no compleix uns requisits actuals exigits pel model residencial. I davant d'aquesta situació, la proposta acordada al Departament de Salut i Departament de Drets Socials preveia una transició gradual sense desplaçar cap resident actual i

garantint que les places residencials que es perdessin fossin concertades en altres equipaments, per tal de no reduir la capacitat assistencial de Viladecans.

Malgrat això, la gestió comunicativa del procés ha estat deficient, la manca d'informació clara, l'oportunitat ha erosionat també la confiança i la ciutadania de Viladecans creiem que mereix transparència, previsió i corresponsabilitat institucional.

També s'hi suma –i acabo, president– el malestar que estan vivint els propis treballadors i treballadores pel conflicte laboral greu que existeix i que, evidentment, ens ha denunciat públicament la pretensió de l'empresa gestora d'imposar canvis en els convenis.

Dit això, i no tinc més temps només tornar a incidir que és una preocupació que ocupa i preocupa el grup municipal nostre d'Esquerra Republicana Viladecans. Allà també presentaran una moció i que aquí, evidentment, votarem a favor, tot i que no compartim la proposta tal com ho exposen vostès.

El vicepresident

Gràcies, diputada. Ara seria el... Vox no hi és. Seria el torn del Grup Parlamentari de Comuns. Té la paraula la senyora Núria Lozano. Endavant.

Núria Lozano Montoya

Sí, moltes gràcies. La inversió en serveis públics, i més en una qüestió com aquesta, és una prioritat per dignificar l'atenció a les persones grans i en situació de dependència i, per aquest motiu, ens sembla doncs imprescindible poder actuar per donar cobertura a les necessitats de la població de Viladecans. Una població que comptava amb aquest equipament i que sembla que hi ha una decisió respecte a deixar de concertar places amb efectes a 2026 i que, de fet, és un centre que ha anat veient reduïdes les places residencials, substituïdes per places sociosanitàries, el que indica d'altra banda l'existència de necessitats que aconsellarien la creació de places per poder donar cobertura a les necessitats sociosanitàries, d'una banda, i, d'una altra, a les necessitats de centre residencial.

Per tant, en qualsevol cas, el que planteja la proposta de resolució semblaria ser una solució de caràcter provisional donades aquestes necessitats sense cobertura que

indicaria la convivència de posar en marxa una segona residència o centre de dia al municipi.

D'altra banda és cert que la desaparició del caràcter de places que estan finançades amb fons públics determina que algunes veïnes no disposin de prou mitjans econòmics tampoc com per poder accedir-hi i determina que l'equipament estigui, si més no, parcialment desocupat, mentre veïnes de la ciutat, en canvi, no poden accedir al servei.

Ens pronunciarem favorablement.

El vicepresident

Gràcies, diputada. Ara seria el torn de la CUP, però no hi ha cap representant. Del Grup Mixt tampoc hi ha ningú. I passàriem al torn del Grup Parlamentari del PSC Units per avançar. Té la paraula la diputada Gisela Navarro, endavant.

Gisela Navarro Fuster

Gràcies, vicepresident. Bon dia a tothom. Bé, com vostès ja saben, perquè ho he repetit moltes vegades al ple i a diferents comissions, la meva ciutat és la ciutat de Viladecans i fins fa un any i escaig era regidora d'aquell municipi, per tant, conec molt de prop la realitat.

I això ho començo dient perquè sí que hi ha un petit relat històric que, sense entendre això, és molt difícil d'entendre la situació d'enguany o la que explica la moció, i és que Viladecans és una ciutat, ja saben vostès, del Baix Llobregat, de l'entorn metropolità, amb 67.000 habitants, i pel que sigui, per la raó que sigui, històricament hi ha hagut una desinversió flagrant per part del Govern de la Generalitat en diferents serveis: educatius, de salut, de socials, etcètera.

Per què explico això? Perquè en el seu dia, en el 2004-2005, l'Ajuntament de Viladecans decideix invertir cedint el sol i buscant un *partner* per tenir un equipament, com és ara el Centre Frederica Montseny, perquè mai la Generalitat de Catalunya va decidir construir una residència per a la gent gran pública. Per tant, ho explico perquè és veritat que la titularitat de l'edifici és municipal, però tant la gestió com el servei que es fa dins no és municipal, a més, no és ni d'àmbit municipal. O sigui, la gent que està dintre d'aquest centre, tant a la part sociosanitària, com a la part

residencial, com al centre de dia que aplega tot això, és gent de fora de Viladecans també. «Tan de bo», entre moltes cometes, Viladecans hagués tingut aquest marge per cedir aquest servei només a la seva gent, però no és així.

Dit això, és veritat que és un centre que provoca moltes tensions de gestió, perquè hi ha molts serveis, hi ha interlocucions diferents amb la Generalitat, Drets socials, Salut, etcètera, que això ha fet que l'històric ha estat molt complicat. I la solució també passa, i ja s'ha explicat, i en això m'enfoco més en el que diu la moció, que al final és trobar una solució, independentment de l'origen del problema o el que ens ha dut fins aquí.

Llavors, com a solució, el que s'està plantejant des del Govern de la ciutat, que s'està interlocutant de manera continuada, històricament i ara també amb la Generalitat de Catalunya, per trobar precisament una solució pels ciutadans i les ciutadanes de Viladecans, però també pels ciutadans i ciutadanes de la comarca, que encara tenim i vivim amb dèficit d'aquest tipus de serveis. I és precisament, i vostès ja ho han avançat, separar els serveis. Anar a construir una residència per a la gent gran donat l'envelliment de la ciutadania, que això és un tema social, no és de Viladecans, però construir una nova residència per a la gent gran, que ja s'està interlocutant amb la Generalitat de Catalunya, perquè faci aquesta inversió, a més de diferents serveis publicoprivats que s'estan donant a terme a la ciutat.

I deixar aquest centre com a sociosanitari, perquè és una necessitat molt gran de l'Hospital de Viladecans, que recordo també que no és un hospital de la ciutat, sinó que és supramunicipal i tenir aquí un mapa més adient a la necessitat.

Acabo, vicepresident. Per tant, nosaltres el que farem amb aquesta moció és abstenir-nos en el primer acord, no perquè no estiguem d'acord en la solució, que és una cosa compartida, sinó perquè pensem que la solució ja va per una altra via i recolzar el segon acord perquè estem d'acord i és un acord social en què solucioni aquesta situació.

Moltes gràcies.

El vicepresident

Gràcies, diputada. Fer constant el cas, em sembla que no l'havia fet, la substitució de la diputada Mònica Ríos per la diputada Gisela Navarro. Sí? Fer constant el cas a l'acta.

I ara, per posicionar-se sobre les esmenes, tindria la paraula la diputada Belén Pajares.

M. Belén Pajares Ribas

Moltes gràcies, senyor president. Agrair a tothom, fins i tot l'abstenció del grup del PSC, el suport a la proposta. Senyora Nieto, nosaltres li agraïm molt la presentació de l'esmena, però pensem que el primer que cal és solucionar els «problemes», entre cometes, que té el Frederica Montseny mantenint les dos línies, les dos línies de places, les sociosanitàries i les residencials, que, de fet, han conviscut durant setze anys.

I per descomptat que cal una residència pública perquè no existeix cap a Viladecans. Per tant, existeix una voluntat del Consorci d'arribar a solucions i d'arribar a acords, perquè els veïns estan preocupats de veritat, perquè veuen que les places es queden buides i aquestes places no es cobreixen. Tots vostès tenen, com tenim nosaltres, regidors i alguns de vostès fins i tot han governat, aprofitin aquesta proposta que he de sumar a veure si surt o no, però en tot cas aprofitin per donar una empenta al necessari acord per trobar solucions al Frederica Montseny i també a la primera residència publicada al municipi.

Gràcies, senyor president.

El vicepresident

Gràcies, diputada. Si els sembla, passaríem a... *(Ennatu Domingo i Soler demana per parlar.)* Senyora...

Ennatu Domingo i Soler

President, volíem demanar el vot separat de l'1 i el 2.

El vicepresident

D'acord, ja ho teníem previst. Doncs passaríem a votació, primer del punt número 1.1.

Vots a favor?

Quatre vots a favor.

Abstencions?

Vuit, perdó.

I vots en contra?

Núria, perdona, a favor, eh?

Cinc a favor, 8 abstencions. D'acord.

Passaríem a votació el punt número 2.

Vots a favor?

Abstencions?

Quatre abstencions. Deu vots a favor i 4 abstencions.

Passaríem al següent punt d'ordre del dia.

(Pausa.)

La presidenta

Aniríem... Abans de passar el punt, alguna substitució més?

Mónica Ríos García

Sí. El diputat Jordi Riba substituirà la diputada Mònica Ríos.

La presidenta

Perfecte, gràcies.

**Proposta de resolució sobre el reconeixement i la dignificació de
la feina dels cuidadors no professionals de persones amb
discapacitat i dependència**

250-00499/15

Ara sí, passem a la darrera proposta de resolució sobre el reconeixement i dignificació de la feina dels cuidadors no professionals de persones amb discapacitat i dependència, que ens acompanyen també avui dos persones.

Proposant? Junts. Perfecte. Diputada Domingo.

Ennatu Domingo i Soler

Gràcies, presidenta. Bon dia, diputats. En primer lloc, m'agradaria donar la benvinguda a les representants del Sindicat de Mares en la Diversitat Funcional que ens acompanyen durant aquest punt de l'ordre del dia. Elles ja han comparegut a la Comissió de Drets Socials i a la Comissió d'Igualtat i Feminisme per exposar la realitat de les famílies. Parlem de mares, filles, àvies, germanes que, a falta d'un sistema de serveis socials que cobreixi totes les necessitats de les persones en situació de discapacitat o dependència, assumeixen gran part de les cures i de manera molt invisibilitzada.

Des de Junts, hem volgut presentar aquesta proposta de resolució sobre el reconeixement i la dignificació de la feina i de serveis per a les cuidadores no professionals de les persones amb discapacitat i dependència. Com saben, el sistema de cures formal o el remunerat està extremadament feminitzat. Sabem que al voltant del noranta per cent dels casos de cures són assumits per famílies i només un deu per cent correspon a persones remunerades o formalment contractades. Per tant, el vuitanta per cent de les cuidadores que assumeixen aquestes cures són dones i una gran part són d'origen migrant, com també ens ho han exposat a la primera compareixença d'aquesta sessió.

Aquesta proposta de resolució volem denunciar una realitat d'explotació normalitzada, una realitat invisibilitzada, sense drets i que per moltes dones representa una total renúncia dels seus propis projectes personals però també professionals. Per tant, des de Junts creiem que s'han d'implementar polítiques públiques per repartir les cures de forma equitativa, col·lectiva, incloent assistències, serveis comunitaris, residències i suport professional. La lluita per la igualtat i feminisme ha de tenir al centre les reivindicacions contra aquesta explotació invisibilitzada.

Per tant, nosaltres el que proposem en aquesta proposta de resolució és que es creï un marc d'acció perquè les cuidadores no professionals tinguin un reconeixement digne de la seva aportació. Volem impulsar polítiques laborals que facilitin la conciliació, la protecció social i mesures fiscals adequades per a les

cuidadores. Volem crear més places concertades perquè les persones amb discapacitat puguin accedir a residències a dia i fomentar un model de cures compartides i més comunitari.

També volem revisar la cartera de serveis socials per tal que s'apliquin efectivament i cobreixin totes les etapes de la vida de les persones amb discapacitat, incorporant també suport i recursos específics per a les cuidadores, per facilitar la conciliació i millorar la seva qualitat de vida. Volem facilitar més informació especialitzada per a les cuidadores i també garantir l'accés prioritari a serveis de salut física i també mental. I també volem incloure programes de descans i respir per a totes aquestes dones que assumeixen part de les cures.

Per a l'àmbit de la regularització de treballadores migrants, creiem que és important agilitzar la delegació de les competències integrals en immigració, perquè hi ha moltes professionals en aquest sector que treballen en situació d'irregularitat. I, finalment, també cal fer més sensibilització i promoure campanyes que fomentin el paper dels homes en les cures. Continuaré la meua intervenció en el següent torn.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada Domingo. Ara és el torn de paraula del Grup Parlamentari de Socialistes i Units per Avançats, diputat Mateo, quan vulgui.

Guillem Mateo Sellas

Moltes gràcies, presidenta. Des del nostre Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, valorem molt positivament la proposta que avui ens fa Junts per Catalunya, orientada a dignificar les cures i acompanyar les persones amb discapacitat i dependència, també. Compartim l'objectiu d'un sistema de cures més comunitari, més corresponsable i centrat en la persona.

En aquest sentit, ja els avancem que ens posarem a favor dels punts 2, 4 i 6 que reforcen l'accés a les places concertades, la formació i la salut de les cuidadores, i també la corresponsabilitat en les cures. Ens abstindrem al punt 5 i ens hi abstindrem perquè entenem que, des de la línia d'actuació que està fent el Govern, ja s'està executant.

I sobre les nostres esmenes, comentar que hem arribat a un acord per a ser transaccionades tant al punt 1 com al punt 3 i que, per tant, lògicament, hi votarem a favor. I en concret, sobre la transacció del punt 1, proposem que en el marc de la negociació col·lectiva es facilitin acords que puguin millorar les condicions laborals i la conciliació de les persones treballadores de dependència.

I sobre el rigor competencial, dir que la legislació laboral és estatal i la Generalitat té competències executives. Per tant, la palanca efectiva és la negociació col·lectiva amb els agents socials, amb el Govern acompanyant per a fer possible arribar a acords i consensos al més amplis possibles.

I sobre les polítiques que estan en marxa, des de la Direcció General de Cures, Organització del Temps i Equitat en el Treball, el pla Corresponsables impulsa l'ocupació de qualitat en les cures i el reconeixement de l'experiència de cures no formal, amb formacions i assessoraments despleats el 22 i el 23 i amb una prova pilot de competències, concretament a Girona.

Sobre la transacció del punt 3, la nova cartera orientada al cicle vital. Com és conegut i compartit per tots els grups, s'està treballant en la revisió de la cartera per estudiar la inclusió de les necessitats al llarg de la vida de la persona amb discapacitat, des del diagnòstic i la valoració fins a l'edat adulta. Es tracta d'un procés en curs. La nova cartera s'està construint amb escolta activa, taules tècniques interdepartamentals i consulta pública, revisant fitxes i simplificant on calgui. I s'està fent amb un treball en xarxa també, en contacte amb el Departament d'Igualtat i Feminismes. I aquí vull fer un agraïment explícit a la diputada, la senyora Ennato Domínguez, la diputada de Junts, per la seva predisposició i bona entesa en les transaccions a les que hem arribat referent a les nostres dues esmenes, el punt 1 i el punt 3.

I, per acabar, dir que el nostre vot vol ser un vot útil, reforçant el que funciona, evitant duplicitats i millorant on tinguem marge de millora, perquè dignificar les cures es tradueix en dignificar la vida de milers de famílies. I com s'aconsegueix això? Amb un diàleg social sincer, amb polítiques públiques sòlides, però sobretot també amb una nova cartera de serveis socials que acompanyi a totes aquestes persones en cada una de les seves etapes vitals.

Moltes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, diputat Mateo. Ara és el torn del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, diputada Driouech.

Najat Driouech Ben Moussa

Gràcies, presidenta. Primer de tot, nosaltres també volem avançar que votarem a favor de la totalitat de la proposta de resolució que presenta el Grup Parlamentari de Junts i també volem fer un agraïment públic a la diputada Ennato Domínguez per la presentació d'aquesta proposta i per situar una necessitat, com molt bé ha explicat també la diputada Domingo, que ens han fet arribar mitjançant alguna proposta que ens han fet per escrit i que alguns grups com el nostre estem estudiant per poder també presentar-la i enregistrar-la.

Però també perquè elles mateixes van exposar a les diferents comissions, sense anar més lluny a la penúltima Comissió d'infància, van comparèixer i ens van exposar també la seva realitat, la realitat de les cuidadores. Com ha dit molt bé la companya, majoritàriament té rostre de dona, dona migrada i moltes vegades amb un sentiment de solitud bastant absolut, no només per la manca de xarxes i la manca de polítiques, sinó perquè, al final, la situació de tenir cura, aquesta necessitat de tenir cura d'una persona, diguem-ne, que depèn única i exclusivament de tu fa que t'aïllis sense adonar-te'n.

I, per això, celebrem els punts que s'han presentat en aquesta proposta de resolució i celebrem amb molt d'èmfasi, per exemple, que les treballadores puguin disposar d'un espai de respir, perquè les que cuiden en algun moment també algú ha de pensar que necessiten també tenir aquests espais i ser cuidades. I sovint aquesta perspectiva no la tenim present. No la tenim present i al cap em ve moltíssimes dones, dones que estan treballant d'internes en molts domicilis de Catalunya, que només poden gaudir d'una tarda a la setmana, una tarda de diumenge per poder sortir i d'alguna manera interactuar amb altres persones. I sovint se'ns oblida

preguntar-nos com està aquella dona, com està la seva salut emocional, quina xarxa de cures té i, sobretot, quin acompanyament té.

I crec que també hem de refer una reflexió profunda, una reflexió que hem de fer com a Parlament i és com reconeixem realment aquesta tasca, aquesta tasca que estan fent centenars de milers de dones de manera invisible i que, evidentment, l'estalvia un cost en molts casos a l'administració pública i també en molts casos a altres famílies. I aquesta és la reflexió que crec que hem de compartir, que hem d'estudiar i hem de veure quina proposta fem per poder corregir també això.

Moltíssimes gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada Driouech. Ara és el torn de paraula del Grup Parlamentari del Partit Popular, diputada Pajares.

M. Belén Pajares Ribas

Gràcies, senyora presidenta. Agrair al grup de Junts la presentació de la proposta. Senyora Domingo, nosaltres pensem que encerten l'enfocament general. Estem d'acord que hem de reivindicar, prestigiar i retribuir correctament les activitats de cura que en molts casos, en molts fan les dones.

Creiem que és una proposta amb una bona intenció, però en alguns casos i punts és una mica imprecisa i difosa i no és fàcil saber exactament a què es refereix. Nosaltres donarem suport. Vostè després es posicionarà amb les esmenes que li han presentat i a les transaccions que han arribat, però donarem suport en el cas que s'acceptin les esmenes PSC, que ens consta, i així ens ho han fet arribar, que s'han transaccionat.

Votarem en contra, això sí, del punt número 5, de les transferències competencials pròpies dels estats, que no és el cas, i que no són ni la prioritat per resoldre els problemes ni s'ajusten a la nostra realitat política.

Per tant, senyora presidenta, demanarem votació separada dels punts –entenent que s'han arribat a transaccions i que es mantenen– 1, 2, 3, 4 per una banda, el 5 per una altra i el 6 pel bon govern de la Mesa i de totes les votacions.

Gràcies, senyora presidenta.

La presidenta

Gràcies, diputada Pajares. És el torn de paraula del Grup Parlamentari de Comuns. Diputada Lozano, quan vulgui.

María Elisa García Fuster

Señora presidente. Disculpe.

La presidenta

És el torn de paraula de Vox. Diputada García.

María Elisa García Fuster

Gracias, señora presidenta. Es que hoy, como estoy entrando y saliendo, ya lo comprendo.

Bien, nosotros muy brevemente daremos apoyo a casi la totalidad de la propuesta de resolución. Nos parece una propuesta de resolución acertada, excepto en el punto 3 en el que piden que se integren los servicios del Departamento de Feminismo e Igualdad. Ya saben que para nosotros este departamento es poco más que un chiringuito que la verdad que no sirve para nada y un coladero de dinero que lo único que hace es daño a las mujeres en general.

Y con respecto por supuesto, al punto número 5, que también votaremos en contra por el tema de la delegación de competencias de inmigración. En varias ocasiones, hemos dicho que la Generalitat de Cataluña han demostrado ustedes que no son capaces de gestionar ni una escalera de vecinos. Así que, obviamente, las competencias de inmigración, ni hablar de eso.

Gracias.

La presidenta

Ara sí, és el torn de paraula del Grup Parlamentari de Comuns, diputada Lozano.

Núria Lozano Montoya

Sí, gràcies, presidenta. Parlàvem a la primera compareixença de l'envelliment com un dels grans reptes de la nostra societat. Per l'hora, aquesta és una societat

productivista que tot sovint impedeix les cures des de la perspectiva de relacions afectives pròximes i atentes, malgrat que són imprescindibles pel funcionament de la nostra societat.

Les necessita, però les dona per fetes i no les facilita. Mai no acabo de saber si el sector de cures és un sector tan precaritzat laboral i salarialment, perquè està feminitzat o si està feminitzat per aquesta precarietat. Però, de ben segur, guarda relació amb aquesta falta de consideració social dels treballs reproductius que està darrere de bona part dels problemes que anem arrossegant. Quelcom que no es aliè les moltes necessitats i mancances que tenim en matèria de discapacitat i de dependència, entre d'altres.

Cal ampliar les places de centre de dia, concertades o no, però amb això no n'hi ha prou. Cal ampliar la cartera de serveis públics per incloure el servei de conciliació familiar i la figura del respir per les persones cuidadores, majoritàriament dones, perquè no es vegin la necessitat de descuidar la seva atenció i puguin també tenir cures d'elles mateixes. Com cal programes de formació que les ajudin a fer la seva tasca i programes de salut amb accés prioritari.

Però necessitem també el reconeixement de drets laborals que facilitin la vida per poder atendre-ho tot i potser faria bé de recordar-ho el grup proposant en el pròxim cop que el Congrés dels Diputats es debati una ampliació dels drets laborals amb un impacte directe en matèria de conciliació de la vida personal, com és el cas de la reducció de jornada laboral, abans de votar en contra o de la qualitat de vida com la pujada del salari mínim interprofessional. Crec que una qüestió d'elemental coherència política així ho exigiria.

Com sona molt bé també voler el traspàs de la competència de migracions per regularitzar la situació de treballadores migrants, que el nostre grup comparteix, que treballen al sector de les cures, mentre s'exigeix requisits suplementaris a les persones migrades per tal de poder accedir als drets en condicions d'igualtat amb la resta de la població.

El nostre grup reclama les competències en matèria de migracions. Obeeix aquesta voluntat d'equiparar en matèria de drets a totes les persones que viuen i treballen al nostre país.

I, per últim, ens crida l'atenció que, per incentivar la conciliació i la corresponsabilitat dels homes, el sistema de cures es planteja la necessitat de fer campanyes de conscienciació social dignificant les cures, com si no importés en canvi aquesta dignificació quan són les dones o som les dones les que ens fem càrrec, perquè ja es dona per fet que tirarem de tot, estigui dignificat o no. I en canvi tot això és necessari. I, per tant, nosaltres hi donarem suport, als plantejaments, perquè sense això no és possible un abordatge comunitari absolutament imprescindible per fer de les cures un sistema més centrat a la persona.

Ens posicionem a favor de tots els punts amb una excepció. que és el punt segon, on expressarem una abstenció, perquè estem d'acord que n'hi hagi més places però, en canvi, no compartim que siguin només concertades. Per què renunciar a actuacions de caràcter públic en una qüestió com aquesta? En la resta de punts ens posicionarem favorablement.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada. Passem a les esmenes perquè no hi ha ni Aliança Catalana ni la CUP, per tant, dos minuts per parlar de les esmenes.

Ennatu Domingo i Soler

Gràcies, presidenta. Des de Junts, agraïm la recepció de la proposta de resolució per part de tots els partits. I la veritat és que això és només el principi. Necessitem més debats per visibilitzar els esforços que fan les cuidadores com grans actius del sistema d'atenció a la dependència. I crec que és necessari com s'ha vist aquí, en aquesta sessió, que cal crear consensos per garantir els seus drets socials, però també laborals.

I, per tant, agraeixo aquesta recepció i també el treball i la predisposició del diputat del Grup Parlamentari Socialistes i Units per avançar ens han registrat dues esmenes que hem volgut transaccionar, perquè milloren el text de la proposta de resolució i aclareixen el punt 1 i el punt 3.

Per tant, llegeixo en veu alta les dues transaccions perquè quedin clares. El primer punt és, quedaria així: «En el marc de la negociació col·lectiva facilitar l'assoliment

d'acords que millorin les condicions laborals i les possibilitats de conciliació de les persones treballadores de l'àmbit de la dependència, desenvolupar un marc d'acció dins de la direcció de cures de treball perquè els ciutadans amb una persona amb dependència càrrec tinguin un reconeixement digne de la seva contribució als serveis socials i puguin rebre beneficis fiscals en l'impost sobre la renda de les persones físiques».

La segona transacció del punt 3, quedaria així: «Revisar la cartera de serveis socials per incloure les necessitats de la vida evolutiva de la persona amb discapacitat des del diagnòstic i valoració fins a l'edat adulta. Aquesta cartera de serveis hauria d'incloure també els suports i recursos necessaris per a les cuidadores que facilitin la conciliació laboral i que millorin la seva qualitat de vida».

Totes aquestes transaccions les hem fet amb la voluntat que quedés reflectit que aquí ja hi ha tot un debat sobre l'equiparació salarial i que el que realment hem de posar l'atenció és justament tota aquesta feina informal que s'està fent i que majoritàriament està carregada sobre les dones i en una situació molt precaritzada. I, per tant, agraeixo la resposta d'aquesta proposta de resolució.

Gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, diputada Domingo. Passaríem a les votacions. Pel que sembla necessitem 5 votacions perquè heu fet comentaris de separar alguna votació. La primera votació seria el punt 1 i 4, després el 2, després el 3, després el 5 i després el 6, d'acord?

Passem a votar el punt 1 i 4.

Vots a favor?

Unanimitat, ara som 15, 14, ara som 14, 14 vots a favor.

Passem a la votació del punt 2.

Vots a favor?

Tretze, d'acord.

Vots en contra?

Abstenció?

Un vot en abstenció i 13 a favor, d'acord.

Passaríem a la votació del punt 3.

Vots a favor?

Tretze.

Vots en contra?

Un. Molt bé, passaríem a la votació del punt 5.

Vots a favor?

Set vots a favor, 6 vots a favor.

Vots en contra?

Dos vots en contra.

Abstenció?

Cinc vots en abstenció. Per tant, a favor. Queda aprovat.

I, per últim, el punt 6.

Vots a favor?

Tretze vots a favor.

En contra?

Abstenció?

Un, tira endavant. Perfecte.

Estem al límit d'acabar. Ens falta només que ens hem deixat per la llei la ponència de drets decidir en dir el ponent pel PSC.

Mónica Ríos García

Pel Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar el ponent serà el diputat Jordi Riba.

La presidenta

Perfecte, per Junts?

Ennatu Domingo i Soler

Doncs serà vostè mateixa Noemi Nieto.

La presidenta

Perfecte. Grup parlamentari del PP?

M. Belén Pajares Ribas

La senyora Montserrat Berenguer, gràcies.

La presidenta

Esquerra?

Najat Driouech Ben Moussa

Pel grup d'Esquerra serà el diputat Carles Campuzano.

La presidenta

Perfecte. Vox?

María Elisa García Fuster

Yo misma.

La presidenta

Comuns?

Núria Lozano Montoya

Sí, en el meu cas no hi ha gaire elecció.

La presidenta

Perfecte. No preguntarem... CUP? *(La lletrada intervé sense fer ús del micròfon.)*

Per escrit, preguntarem.

Donem finalitzada la comissió d'avui, que ha estat llarga.

La sessió s'aixeca a...